

DIARI DE SESSIONS

C O R T S V A L E N C I A N E S

X Legislatura

Número 9 • 2019

Sessió plenària realitzada el dia 19 de setembre de 2019

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Enric Morera i Català

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 7 minuts)

Proposició no de llei de tramitació immediata sobre els efectes de la depressió aïllada en nivell alts a la Comunitat Valenciana, presentada pels grups parlamentaris Socialista, Popular, Ciudadanos, Compromís, Vox Comunidad Valenciana i Unides Podem (RE número 5.189)..... 291

Votació: s'aprova per unanimitat.

Compareixença de la consellera d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital, senyora Carolina Pascual Villalobos, per a informar sobre les línies polítiques generals a desenvolupar des de la conselleria en la present legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 1.796)..... 292

Intervencions dels diputats senyor José María Llanos Pitarch (GP Vox Comunidad Valenciana), senyor Fernando Enrique Llopis Pascual (GP Ciudadanos) i senyor Luis Martínez Fuentes (GP Popular), de les diputades senyora María Pilar Lima Gozávez (GP Podemos-Podem) i senyora Papi Robles Galindo (GP Compromís) i del diputat senyor Pedro Ruiz Castell (GP Socialista).

Compareixença de la consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica, senyora Rosa Pérez Garijo, per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria en la present legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 2.007)..... 311

Intervencions dels diputats senyor David García Gomis (GP Vox Comunidad Valenciana), senyor Jesús Salmerón Berga (GP Ciudadanos) i senyor

Fernando Pastor Llorens (GP Popular), de la diputada senyora Estefanía Blanes León (GP Unides Podem), del diputat senyor Jesús Pla Herrero (GP Compromís) i de la diputada senyora Mercedes Caballero Hueso (GP Socialista).

(Se suspén la sessió a les 14 hores 56 minuts)
(Es reprén la sessió a les 16 hores i 37 minuts)

Compareixença del conseller d'Educació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, per a informar sobre la política general que durà a terme la conselleria durant la X Legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 1.914) 336

Intervencions de les diputades senyora María de los Llanos Massó Linares (GP Vox Comunidad Valenciana), senyora Mercedes Ventura Campos (GP Ciudadanos), senyora Beatriz Gascó Enríquez (GP Popular), senyora María Pilar Lima Gozávez (GP Podemos-Podem), senyora Papi Robles Galindo (GP Compromís) i senyora Ana Besalduch Besalduch (GP Socialista).

(S'alça la sessió a les 19 hores i 7 minuts)

Relació de diputats i diputades assistents a la sessió

La senyora consellera d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital:

Señorías, agradezco sus comentarios.

Decirles que estamos en un momento crucial que requiere altura de mirar y la máxima colaboración por parte de todos.

La sociedad del conocimiento es imparable, tenemos que estar preparados.

Más allá de las diferencias políticas hay un mundo global con unas reglas que son nuevas y la única opción es adaptarse a ellas y ponerse a la vanguardia. Sumemos sinergias y hagamos políticas de innovación que beneficien a los ciudadanos.

La Conselleria de Innovación, Universidades, Ciencia y Sociedad Digital liderará la coordinación de dichas políticas, y para ello queremos contar con todos.

En diciembre celebraremos la primera jornada del pacto social por la innovación en el camino para fomentar a la Comunitat Valenciana como referente del ecosistema innovador.

Como he dicho antes, llegar tarde podría significar no llegar nunca. Quiero agradecer a los agentes del sistema valenciano de innovación el camino recorrido y la apuesta por el futuro. Las universidades tienen un papel primordial en la generación y transmisión del conocimiento y tenemos que garantizar la estabilidad para que los proyectos de sus investigadores tengan continuidad.

Como he dicho, en octubre se reunirá el grupo de trabajo y a principios de año tendremos el documento inicial para trabajar en el nuevo modelo de financiación. La excelencia es un valor. Vamos a fomentarlo desde luego en esta legislatura.

Nadie puede quedar excluido de la sociedad digital. Las tecnologías solo tienen sentido si están pensadas para las personas, para mejorar su calidad de vida. Quien no conoce la realidad no puede transformarla.

Por eso vamos a poner en marcha un observatorio que diagnostique qué colectivos son más vulnerables, y especialmente aquellos que pueden beneficiarse también de manera más importante: personas con capacidades diversas a quienes la tecnología pueden facilitar más autonomía.

Los que estamos aquí también tenemos un papel determinante y una responsabilidad, que pasa por facilitar la implantación de estas políticas. Les pido colaboración y les tiendo la mano, y agradezco, desde luego, los ofrecimientos que han hecho.

Quiero, por supuesto, dar las gracias a todo el equipo de la *conselleria* por el enorme esfuerzo y entusiasmo en este proyecto, y también al presidente por la confianza depositada en mí.

Es la primera *conselleria* con sede en Alicante. La cohesión territorial es una mirada amplia, es una mirada de integración y de puesta en valor de todas nuestras fortalezas, que son muchas, de la fortaleza de los valencianos que somos todos. Asumamos el reto y hagámoslo con valentía.

Y para finalizar mi intervención, a pesar de que al señor Martínez le pueda resultar breve o le gustaría que fuera más extensa, me gustaría acabar con una frase de Alexander Pope, que dice: «Las palabras son como las hojas: cuando abundan poco, fruto hay en ellas.» (*Aplaudiments*)

Muchas gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, honorable consellera.

Compareixença de la consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica, senyora Rosa Pérez Garijo, per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria en la present legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 2.007)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem al punt cinqué, per a la compareixença de la consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria en la present legislatura, sol·licitada a petició pròpia.

Quan vullga.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

Gràcies, vicepresidenta.

Senyories, en primer lloc, abans de començar la meua compareixença, vull sumar-me al que han fet la resta de consellers i conselleres, traslladant la meua solidaritat amb tots els afectats de la DANA, aixina com enviar el condol als familiars de les víctimes mortals.

És per a mi honor comparèixer per primera vegada davant del Ple de les Corts Valencianes i, a més a més, fer-ho per a informar de les polítiques que anem a dur endavant durant esta legislatura des de la conselleria de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica. Un honor i una gran responsabilitat perquè esta compareixença també és d'alguna manera el fruit de l'esforç de molts companys i companyes que al llarg dels anys van mantindre sempre viva la il·lusió de vore este moment.

I també és un privilegi dirigir-me a esta cambra en qualitat de consellera d'un govern plural, que és exemple de polítiques de progrés, justícia, democràcia i benestar. I és que tant la ciutadania valenciana com la de la resta de l'estat sap que el Botànic és sinònim de política de i per a les persones.

Senyories, el projecte que este Consell pensa dur a terme durant els propers anys, tal i com va indicar el president de la

Generalitat en el seu debat d'investidura, té tres eixos: creixement, igualtat i qualitat democràtica.

Tres principis que han d'actuar conjuntament i en equilibri per tal que siguem efectius. No hi ha creixement econòmic just sense igualtat i democràcia. Pensar el contrari és enganjar-se o enganyar a la gent. Ho saben de sobre els valencians i les valencianes que hem sigut víctimes d'eixa ficció.

Quantes vegades hem hagut d'escoltar que fiscalitzar el poder ara era estar en contra del progrés o de la Comunitat Valenciana? Quantes vegades ens han volgut callar als que denunciàvem la corrupció o l'abús de poder?

La societat valenciana encara està patint les conseqüències d'eixe engany en forma de deute, de deteriorament dels serveis públics o de dèficit reputacional. Una herència que si alguna cosa té de positiva és que la societat valenciana sap molt bé on no vol tornar. *(Aplaudiments)*

Vicepresidenta, jo demanaria que si hi ha algú que no està interessant, però es que estar tot el temps ahí..., la veritat és que és prou molest. *(Veus)* S'ha de respectar a la gent que està parlant. Si no els interessa, molt bé, jo els convida al cafè en el bar. No tinc cap problema.

(Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Jorge Bellver Casaña)

El senyor vicepresident segon:

Senyora consellera.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

Sí, senyories, democràcia és progrés, però també és canvi permanent i complexitat. I això ens exigeix un esforç constant de millora continua, una actitud vigilant, en definitiva. I no ho demane només a les institucions, sinó a tots i cadascun de nosaltres, a tota la ciutadania.

La democràcia és ampliar els marges d'allò possible, donant cabuda a nous actors que volen ser escoltats i tinguts en compte, és posar la política en el centre de l'espai públic i que les persones puguem ser crítiques a les estructures de poder, els discursos hegemònics i els monopolis de la interpretació.

Per això és tan important –crucial, diria jo– que les institucions democràtiques posen a disposició de la gent tots els instruments possibles per a fer efectiu el control del poder i la igualtat política. Eines que faciliten la participació ciutadana i la rendició de comptes, que facen de la transparència un dret i un valor, que obriuen les portes de l'administració pública a la societat per a treballar no per a ella, sinó amb ella, col·laborant en el disseny de les polítiques públiques i en la governança dels serveis. Eines que facen de la solidaritat un eix de l'acció dels governs.

Eixos instruments, la participació ciutadana, la transparència, la responsabilitat social, la memòria democràtica, el foment de l'autogovern i la cooperació constitueixen els pilars de les polítiques que un govern ha d'impulsar per a millorar la qualitat democràtica. Eixa és la raó per la qual tots ells estan agrupats en la conselleria competent en la matèria que tinc la responsabilitat de dirigir.

La creació de la conselleria de transparència, ara fa quatre anys, va respondre a este objectiu. De fet, va respondre a una situació d'emergència. Calia recuperar la confiança de la ciutadania en les nostres institucions i retornar-li el crèdit a la política, després d'anys de pràctiques deplorables del Partit Popular.

Calia revertir la resignació en què s'havia instal·lat una part important de la societat valenciana. El treball fet durant la darrera legislatura ha sigut molt destacable gràcies al lideratge del conseller Manuel Alcaraz. Sense la seua lucidesa en l'anàlisi de la situació i la seua determinació en l'executor de les polítiques, hui no seria possible parlar del canvi que en termes de qualitat democràtica ha experimentat la Generalitat. Gràcies, Manolo. I gràcies també al seu equip, entre ells, Aitana i Ximo i tota la gent que encara continua amb nosaltres en l'equip. Moltes gràcies. *(Aplaudiments i veus)* Jo tinc d'aguantar que m'increpen? *(Veus)*

Sí, l'activitat la conselleria de transparència ha contribuït de manera decisiva a la institucionalització de la pràctica de la transparència com una realitat palpable, que es tradueix no només en valors, sinó també en polítiques públiques, normes i instruments tècnics i jurídics.

Per primera vegada hi ha una política pública de transparència i de bon govern en la Generalitat. Una política consolidada i normalitzada en un camí que ja no té marxa enrere. Una política que s'ha demostrat eficaç contra la corrupció, tal com la Comissió Europea ha reconegut en el seu informe sobre Espanya 2019, relatiu a la prevenció i correcció dels desequilibris macroeconòmics, on cita com a exemple la nostra comunitat.

Ara encetem una nova etapa, amb la intenció de consolidar i d'anar uns passos més enllà en estes matèries, de manera que puguem completar l'entramat normatiu i ampliar les diverses polítiques i actuacions de la conselleria. I això es concreta en un pla de treball que abarca tota la legislatura i que ara passe a explicar-los de manera sintètica.

En primer lloc, volem situar la participació ciutadana en el centre d'acció de govern. Per això hem creat un centre directiu específic: la Direcció General de Participació Ciutadana. És a dir, hem volgut particularitzar les polítiques i els recursos dedicats a esta matèria, de tal manera que no quede diluïda dins un altre àmbit competencial i se situe la seua responsabilitat política en primera línia.

És cert que la participació ciutadana i el foment de l'associacionisme necessita un marc normatiu renovat i fort, amb una llei que supere la del 2015, que, com vostés saben, es va aprovar en el darrer ple d'aquella legislatura sense dotació pressupostària.

Però no podem esperar tot el temps que requereix la tramitació legislativa per a començar a actuar. Ja estem treballant,

i ho estem fent en xarxa amb les entitats locals, que, com vostés saben, són les administracions que millor coneixen les necessitats i els anhels dels nostres veïns.

Senyories, els anuncie que presentarem un nou projecte de llei de participació ciutadana, fet amb diàleg, debatut amb tots aquells agents socials que vullguen implicar-se i buscant el màxim consens amb els grups parlamentaris.

En qualsevol cas, com que l'impuls de la participació ciutadana és una prioritat política que no pot esperar el temps que requereix la tramitació d'una nova llei, tenim previst iniciar el procés d'elaboració dels corresponents reglaments que donen cobertura a la unificació dels processos participatius en l'elaboració normativa i de plans i programes, la regulació dels pressupostos participatius de la Generalitat i la creació d'un registre d'òrgans de participació.

És a dir, un marc normatiu més complet, que ha d'anar acompanyat de les accions formatives necessàries per al personal al servei de la Generalitat, perquè per canviar les inèrcies necessitem la complicitat i implicació dels empleats públics.

I, evidentment, de la gent. La implicació de la ciutadania ha de ser màxima, i per a la qual cosa posarem a disposició al llarg d'esta legislatura, primer, una guia de participació ciutadana que facilite la identificació dels òrgans participatius de la Generalitat i el seu funcionament, així com dels mecanismes generals i sectorials que s'utilitzen.

Segon, un pla biennal de participació ciutadana que permeta la coordinació de totes les accions dins l'administració de la Generalitat.

Tercer, una plataforma virtual per a la presentació d'iniciatives ciutadanes.

Quart, un projecte de pressupostos participatius.

I cinqué, uns premis a experiències participatives innovadores i exemplars.

I tot això, i molt més, ha d'acabar nodrint un portal de participació ciutadana que vertebrarà, fomenta i impulsa la participació de la ciutadania en les polítiques de la Generalitat i també en l'àmbit local.

Hi ha ajuntaments que ja tenen experiències molt positives que s'han de posar en valor, difondre i estendre a altres municipis i comarques, mitjançant un treball en xarxa que la conselleria de participació pot i vol liderar.

No podem conformar-nos amb les formes conegudes de participació. Hem d'estar oberts a la renovació permanent, si no volem que la participació acabe tenint un perfil continuïsta. I això només és possible si un associacionisme cívic i crític que se situa en permanent diàleg a les necessitats i preocupacions de la societat.

L'associacionisme compleix un paper fonamental de cohesió, aprenentatge i democratització en la societat. Un moviment associatiu fort enriqueix la diversitat i fomenta la cultura i els valors democràtics. La solidaritat, l'empatia o la col·laboració són intrínseques a les dinàmiques socials produïdes per la

riquesa d'entitats i associacions. A més, el teixit social produït per l'associacionisme ha servit com a contrapoder, davant les injustícies, i canalitzador de les demandes socials en diferents aspectes, tant polítics com socioeconòmics o culturals.

Per últim, l'associacionisme ha sigut capaç, durant dècades, de formar ciutadans i ciutadanes en l'aspecte més profund del terme, açò és homes i dones que prenen consciència del seu entorn i prenen una actitud activa i propositiva, davant els fets que els envolten. En definitiva, l'associacionisme és sinònim d'una societat viva i en moviment.

Així, des de la conselleria de participació, també volem donar suport estable al món de l'associacionisme valencià que passa per: primer, editar una guia per a les associacions, que els facilite la seua creació i gestió; segon, millorar les convocatòries públiques d'ajudes a les entitats ciutadanes; i, tercer, posar en marxa una escola formativa d'associacionisme.

I també, com no?, per donar suport estable als valencians i les valencianes que resideixen en l'exterior i a les seues associacions, és a dir, els centres valencians en l'exterior. Perquè cal fer efectiva la seua participació en la vida política, econòmica, cultural i social de la nostra comunitat, en un context caracteritzat pel procés globalitzador i la creixent mobilitat social moltes vegades involuntària o obligada per raons econòmiques. Amb eixe objectiu, elaborarem un pla específic que agrupe les mesures adequades per al manteniment i l'impuls de la renovació generacional dels centres valencians en l'exterior.

En l'àmbit de les polítiques de transparència, després del gran avanç que ha suposat el treball fet durant la darrera legislatura, toca consolidar les polítiques iniciades i estendre esta nova cultura a altres administracions i a altres actors socials.

La transparència ha de ser un principi d'actuació present en tota la dinàmica administrativa. Això suposa un canvi profund i una transformació important del funcionament de les administracions. La transparència no s'acaba amb el compliment de les normes ni és un objectiu, per si mateix, la publicació d'informació. La transparència ha de ser una manera de rendir comptes perquè la ciutadania pugua valorar el funcionament de l'administració i, d'esta manera, millorar la qualitat dels serveis públics. És tan important que es publiqui informació com quina i de quina manera es publica.

Amb eixe objectiu, farem canvis en el portal de transparència. Volem que siga més útil, més accessible i més comprensible. Per això, inclourem aplicacions que afavorisquen la comprensió i l'accés a persones amb diversitat funcional, així com continguts específics per a la població infantil i juvenil. I, per descomptat, impulsarem millores en la informació del portal, tals com: la inclusió d'un cercador de publicitat institucional, visors gràfics sobre contractació pública i tributs i noves aplicacions sobre la normativa i tramitació, béns immobles de la Generalitat i personal empleat públic. Així mateix, també millorarem la informació sectorial, especialment en matèries com educació, sanitat, serveis socials, territori o medi ambient, incloent-hi mapes i gràfics.

Pel que fa al dret d'accés a la informació pública, és evident que es tracta de l'element més transformador de la transparència. El que abans només podien fer els diputats i

diputades de les Corts, ara ho pot fer qualsevol ciutadà: accedir a qualsevol informació que obre en poder de l'administració. *(Aplaudiments)*

Si bé la ciutadania ja podia fer-ho, sense necessitat de certificat digital, ara es farà un pas més. Posarem en funcionament una aplicació informàtica per a la tramitació interna de les sol·licituds d'accés a la informació pública. D'esta manera, tota la tramitació es durà a terme de forma telemàtica, integrada i automatitzada, fins el punt que els peticionaris podran conèixer en cada moment l'estat del seu expedient. Això suposarà una menor càrrega administrativa, una major traçabilitat i la reducció del temps de resposta.

Ara bé, la ciutadania ha de conèixer els seus drets, si volem que siga la protagonista del canvi cultural que implica la transparència. Per això, a banda de les campanyes de difusió que realitzarem, elaborarem una guia d'accés a la informació pública que inclourà una explicació clara del procediment d'accés amb un llenguatge senzill i accessible.

En l'àmbit de l'obertura i reutilització de dades, actualment la Generalitat compta ja amb un portal de dades obertes que ara dotarem amb major contingut i amb més formats de descàrrega. I també volem centrar l'esforç en la reutilització d'aquesta informació, dissenyant polítiques o incorporant iniciatives per a gestionar i fomentar l'ús d'aquestes dades.

En un altre ordre de coses, volem completar i consolidar les polítiques de bon govern que durant la darrera legislatura es van posar en marxa, a partir de l'aprovació del codi de bon govern, de manera que puguem disposar d'un marc d'integritat institucional de la Generalitat el més complet possible. Això suposa impulsar l'aprovació de codis i normes sobre bones pràctiques en la contractació pública, en la concessió de subvencions i en la gestió d'informació i dades públiques, entre altres.

Senyories, qualitat democràtica també significa garantir que tots els ciutadans i ciutadanes puguen relacionar-se amb les administracions públiques en condicions d'igualtat i sense entrebancs.

El model de relacions entre les institucions i la ciutadania ha canviat molt en els darrers anys i l'administració de la Generalitat no ha estat una excepció. D'una manera més lenta del que ens agradaria, s'han anat implantant nous models d'administració més directes, àgils i de caràcter no presencial.

Ara bé, el nou model d'administració electrònica té molts avantatges per a l'administrat, però també pressuposa unes capacitats personals i tecnològiques que no totes les persones tenen. Actuarem amb decisió contra la bretxa digital; proporcionarem a totes i tots els habitants del nostre territori els mitjans necessaris per a accedir als recursos de les nostres administracions en condicions d'igualtat, amb independència dels recursos econòmics, la seua formació o el seu lloc de residència. Per esta raó, en els propers mesos aprovarem un nou pla d'atenció a la ciutadania per al període 2020-2023, que tindrà com a eix central la satisfacció del ciutadà o ciutadana.

En eixe mateix sentit, adaptarem totes les oficines Prop al nou model d'administració electrònica, cosa que ens permetrà proporcionar a totes les persones l'assistència necessària perquè es puguen relacionar digitalment amb l'administració.

I, per descomptat, garantirem l'accessibilitat als sistemes d'atenció des de tots els punts del nostre territori. La vertebració del nostre país i la lluita contra el despoblament també es produïxen quan aconseguim que puguem relacionar-nos amb l'administració en les mateixes condicions des de qualsevol part del territori.

Per a fer-ho possible, durant aquesta legislatura crearem unes noves oficines Prop virtuals que s'ubicaran en dependències municipals de localitats estratègiques. Implantarem nous canals digitals que permetran accedir al servei d'atenció de la Generalitat des de qualsevol lloc, 24 hores dels 7 dies de la setmana.

«La solidaritat és la tendresa dels pobles», amb esta frase de Gioconda Belli vull començar la meua exposició sobre les línies polítiques en matèria de cooperació. Senyories, tinc l'orgull de fixar unes línies d'actuació en matèria de cooperació internacional i desenvolupament basades en un precedent que tant de bo s'estenguera per a totes les polítiques públiques. D'una banda, el projecte dels pròxims quatre anys ve marcat des de la societat civil organitzada que millor coneix i més treballa en aquesta matèria: la Coordinadora Valenciana d'ONGD. D'altra banda, aquest mateix projecte ha sigut ratificat i assumit per consens, pocs mesos abans de les darreres eleccions autonòmiques, per tots els grups amb representació en la darrera legislatura.

Quatre van ser els punts d'acords que es van signar i sobre els quals aquesta conselleria treballarà: primer, una política estable, dotada amb els recursos tècnics i econòmics suficients; segon, el compromís al llarg de la legislatura d'aconseguir fins al 0,4 del pressupost del govern valencià per a la cooperació al desenvolupament; tercer, l'impuls de noves ferramentes per a desenvolupar polítiques de sensibilització i educació per a la ciutadania; i, quart, la millora de les fórmules de la qualitat de gestió i rendició de comptes.

Per a fer-ho possible, serà imprescindible la participació dels agents del sector en totes les fases del procés de les polítiques de cooperació, des de la planificació fins l'avaluació. També serà imprescindible apostar per la transversalitat de les nostres polítiques, fent partícips a altres conselleries, especialment a educació, perquè els alumnes en escolarització obligatòria puguen rebre i participar del valor de la cooperació.

Hui més que mai es fa necessari fomentar una visió de la cooperació que reforce la consciència crítica i de solidaritat en la ciutadania i en les institucions. Aquesta visió no pot estar enfocada solament als països empobrits, sinó que ha de visibilitzar la interdependència entre els pobles i països, entenent que les nostres accions tenen també conseqüències a altres llocs.

No cal partir d'una posició de veure què ocorre en el món, sinó de ser part del món. Per això, és primordial una educació que fomenta el coneixement de la realitat i qüestione el nostre model de desenvolupament. És crucial tindre una perspectiva crítica i una comprensió de les causes que generen les desigualtats actuals entre persones i entre pobles, com també ho és el replantejament de la nostra relació amb l'entorn. Els fonaments de l'èxit de la història de la humanitat són els objectius, creences i coneixements compartits, així com la capacitat de pensar en termes d'un plural «nosaltres». Si la cooperació humana fracassa a una escala significativa, el resultat és una ruptura de la civilització.

És evident que les transformacions polítiques, econòmiques i socials que exigeixen la construcció de societats més justes no poden ser resultat d'accions puntuals, sinó de processos en moviment i de llarg termini. I, en esta dinàmica, hem de situar les nostres polítiques.

Durant aquesta legislatura, també volem incidir, de manera particular, en dues qüestions: en la perspectiva de gènere i en la del desenvolupament humà i sostenible.

Treballar de manera coordinada ens ha permés, per exemple, elaborar el quart pla director, que va suposar, entre altres fites, l'adaptació de la cooperació valenciana al marc de referència de l'Agenda 2030 i els objectius de desenvolupament sostenible aprovats en setembre de 2015 per Nacions Unides.

Durant la present legislatura, elaborarem i posarem en marxa el cinquè pla, on aprofundirem en la línia marcada en l'anterior, fomentant una cooperació amb un enfocament de gènere, ja que no podem passar per alt que el 2018 i de forma alineada amb el pla director es va aprovar, per part d'aquesta conselleria, el pla d'acció per a la prevenció, protecció i mitigació de la violència sexual i de gènere en dones i població infantil en el Sahel.

De la mateixa manera, en l'actual pressupost es va introduir, per primera vegada en la història, una línia específica per a la cooperació amb un enfocament de gènere, particularment destinada al desenvolupament d'aquest pla.

Senyories, tot i que en el món de la cooperació s'han fet molts avanços en matèria d'igualtat formal, s'ha de continuar treballant per a millorar els processos de desenvolupament real, tenint en compte el caràcter relacional del gènere. Ja no podem imaginar cap acció de cooperació que no incorpore una perspectiva feminista.

D'altra banda, tampoc es pot continuar ignorant que no hi ha cooperació si no afavoreix la democratització i s'enforteixen les estructures que reduïsquen la vulnerabilitat dels grups invisibilitzats. L'enfortiment institucional sota sistemes lliures de corrupció és la millor garantia de progrés social alhora que garanteixen l'èxit de les polítiques de cooperació.

En este sentit, un dels nostres objectius ha de ser augmentar la fiabilitat dels actors que formen part en el conjunt del procés i la transparència de rendició de comptes per a eliminar els possibles riscos de mala gestió dels recursos.

Fer una bona política de cooperació significa també lluitar contra els que s'aprofiten d'ella per a benefici propi, pervertint la naturalesa solidària de la cooperació. Com vostés saben, vivim una època de crisi econòmica, migratòria i d'emergència climàtica. La cooperació internacional és un sistema redistributiu a escala global que ens permet pal·liar les desigualtats sense atendre a fronteres.

Una altra de les tasques que tenim per als propers anys és impulsar la responsabilitat social com a un nou paradigma socioeconòmic. Deia a l'inici de la meua intervenció, en relació amb les paraules del president, que aquesta legislatura ha de ser la del creixement, la igualtat i la qualitat democràtica. I si n'hi ha algun element que unisca els tres conceptes és la responsabilitat social.

Les lleis i pràctiques del lliure mercat no poden estar ni per damunt ni al mateix nivell que les necessitats i drets de les persones. L'economia, en sí mateixa, ha d'estar al servei de les persones i de l'entorn. No volem un món on el més fort impose la seua voluntat a la resta. Hem d'emprendre un camí de democratització de l'economia i que els seus agents assumisquen una sèrie de clàusules que salvaguarden els interessos generals alhora que els drets socials i les llibertats individuals.

Si volem que la responsabilitat social s'estenga entre la resta dels actors de la societat hem de ser els primers en donar exemple des del convenciment de que este és el camí encertat. Per això, des de la Generalitat, ens marquem com a objectiu la inclusió de clàusules socials i mediambientals als processos de contractació de les administracions públiques valencianes.

Dites clàusules han d'estar dirigides a: la millora dels drets dels treballadors i les treballadores així com de les seues condicions laborals; el compliment del dret d'igualtat de la ciutadania, especialment cap als col·lectius vulnerables o tradicionalment exclosos per diferents motius; la protecció de l'entorn i sostenibilitat dels productes i serveis; o l'impuls de la innovació i desenvolupament com a valor afegit i element de qualitat.

D'altra banda, impulsarem la compra responsable amb els objectius de prioritzar la proximitat del producte per a minimitzar l'impacte ambiental i fomentar l'economia social i premiar l'ètica en les dinàmiques econòmiques i empresarials.

Per tot allò, senyories, ens marquem el repte de desplegar la Llei de foment de la responsabilitat social, començant per la constitució del consell valencià de responsabilitat social, habilitant, així, un fòrum ample de debat on s'integren tots els agents econòmics i socials. Empreses, institucions, administracions i organitzacions socials tenen la gran potencialitat d'unir sinèrgies per a desenvolupar models econòmics i socials avançats que fomenten el benestar, la justícia social i la protecció del medi ambient. Mitjançant grans acords subscrits per diversos actors socials posarem al País Valencià en l'avantguarda del desenvolupament sostenible i inclusiu.

I voldria començar aquesta part de la meua compareixença citant un dels més reconeguts poemes de la literatura valenciana, escrit per un dels majors poetes que tenim, Vicent Andrés Estellés: «Allò que val és la consciència de no ser res si no s'és poble. I tu, greument, has escollit. Després del teu silenci estricta, camines decididament».

En moltes ocasions, i sense voler entrar en les causes, s'al·ludeix a l'absència d'un poble valencià en temps més enllà de la suma de persones que viuen dins dels límits geogràfics del País Valencià. Compartisc aquesta afirmació. Com deia el poeta, necessitem un poble que respecte i promoga la seua identitat, cultura, llengua, costums, interessos i anhels. Revertir aquesta situació requereix de moltíssima dedicació, acció i consensos, des de finalitzar, d'una vegada, la politització de la llengua fins a vertebrar el nostre territori.

Al llarg de la seua història el poble valencià ha comptat amb diverses formes d'autogovern fins a l'arribada de l'estat autonòmic que vivim. Estes Corts Valencianes, nucli central del poder legislatiu propi, són una bona mostra; com ara la Sindicatura de Comptes o l'Arxiu de la Generalitat, què enguany complixen 600 anys; la Generalitat Valenciana o el Tribunal de les Aigües.

Des del foment d'autogovern volem reforçar el conjunt d'institucions valencianes com a element d'autoregulació i autogestió de la societat valenciana. Els nous temps han demostrat que el benestar general depèn en gran mesura de la proximitat entre qui decidix i gestiona i la ciutadania com a receptora. Per este motiu impulsarem la governança pròpia des del principi descentralitzador de les institucions i administracions públiques.

En la mateixa línia mantindrem una reivindicació sostinguda per ampliar l'abast de les nostres institucions lluitant per majors capacitats d'autogovern. En les properes setmanes es debatrà en aquesta cambra la Proposició de llei per a la reforma de la Constitució Espanyola, per tal de recuperar la capacitat de legislar sobre el dret civil, com temps enrere ja feien els antics legisladors del poble valencià.

El Consell, a instàncies d'aquesta conselleria, ha emès el criteri favorable a la iniciativa i, tan sols, hem queda demanar a les seues senyories que l'aproven per unanimitat.

I des de la meua responsabilitat també vullc aportar una altra qüestió indispensable per a la construcció d'un poble: la memòria. Senyories, la memòria complix una funció necessària en qualsevol comunitat, des de les fites fundacionals de la mateixa fins a la construcció dels relats que ens permeten conèixer-nos i reconèixer-nos.

Sota aquesta idea volem desenvolupar la política de memòria en la present legislatura que és la nova competència assumida per la conselleria. Volem recuperar i posar en valor allò que hem sigut perquè ens sentim orgullosos, perquè la nostra societat ha sigut, en moltes ocasions, capdavantera del millor, marcant el rumb a altres.

Hi ha qui diu que mirar el passat és no voler avançar. Jo dic que un poble que no coneix la seua història està condemnat a repetir-la. Alguns voldríem que ens oblidarem prompte de tantes vegades que van intentar acabar amb la nostra llengua i cultura, o dels que van lluitar per la democràcia i la llibertat, o de les conseqüències que va tindre el model depredador de construcció sense límits. Per què volen oblidar-ho? Perquè així serà més fàcil tornar a dur-ho a terme.

El govern del Botànic i, especialment, la conselleria de qualitat democràtica apostem decididament per no oblidar, per reforçar la memòria en les institucions i en la societat. I ho farem posant especial atenció a la nostra història més recent, curiosament la més perseguida i eliminada. Aquella que ens van obligar a oblidar per a no prendre consciència dels horrors viscuts i que continua dolent-nos com a democràcia.

Perquè la memòria no obri ferides, la memòria les cicatritza i busca la forma de tancar-les per sempre. En la memòria no cap ni la venjança ni el rancor perquè l'objectiu de la memòria és sempre positiu, de construcció, de cohesió. *(Aplaudiments)*

Nuestra tierra ha sido pionera en liderar procesos progresistas y, también, la última en resistir contra la reacción. Valencia fue la última capital de la II República y desde Alicante zarparon barcos y aviones de personas que se veían obligadas a exiliarse en los últimos días de la guerra civil. Y como consecuencia de esta valiente defensa del orden constitucional de la II República, el franquismo realizó aquí la más cruda represión.

¿Quién se avergüenza de formar parte de un pueblo que ha luchado por la libertad? ¿Quién es capaz de rechazar su historia? ¿Qué motivos esconde aquel que se empeña en renunciar a lo mejor de su pasado? En esa línea apostamos por recuperar aquellos elementos que nos acerquen a nuestra historia reciente, repleta de casos y ejemplos de dignidad y ética, que nos ayuden a reparar las injusticias cometidas y a tejer una sociedad que fue destrozada durante cuarenta años de franquismo.

Este mismo año, en agosto, se cumplieron setenta y cinco años de la liberación de París por parte de la 9, compañía integrada principalmente por republicanos españoles encabezados por el valenciano Amado Granell. Es inexplicable que el mismísimo Estado Francés sea capaz de homenajear a los valencianos que lucharon por la libertad antes que nosotros. Por eso acabaremos con esta deuda y le daremos el reconocimiento que se merece.

Afortunadamente ya tenemos el marco legal y los instrumentos para empezar el trabajo concreto en el ámbito de la memoria democrática, algo que quiero agradecer a la consellera Gabriela Bravo y a su equipo. Durante esta legislatura nuestro principal objetivo será desplegar en su totalidad la Ley de memoria democrática y para la convivencia de la Comunidad Valenciana, aprobada en les Corts la pasada legislatura, así como la ley de memoria histórica estatal.

Y para ello dedicaremos nuestros esfuerzos en desarrollar el Instituto Valenciano de la Memoria Democrática, los Derechos Humanos y las Libertades Públicas como ente administrativo que impulse las políticas públicas en cumplimiento de la legislación vigente. Queremos dedicar un especial esfuerzo a restablecer la memoria democrática de este país y reconocer a las mujeres y hombres que lucharon por la libertad, so pena de aislamiento social, torturas y muerte.

Es imprescindible recordar y honrar a quienes se esforzaron por conseguir la autonomía política del pueblo valenciano tras la proclamación de la II República Española, a quienes sufrieron las consecuencias del golpe de estado y posterior guerra civil, a quienes se enfrentaron contra la dictadura en defensa de las libertades y derechos fundamentales de los que hoy disfrutamos y a quienes lucharon por alcanzar nuestro autogobierno hasta la entrada en vigor del Estatuto de autonomía en 1982.

Quiero acordarme, especialmente en esta comparecencia, de Laura Pastor, referente en la lucha por la democracia y el autogobierno valenciano, que nos dejó hace una semana.

Resulta necesaria una rehabilitación plena de todas las personas, organizaciones e instituciones represaliadas durante la guerra civil y el franquismo para que las personas supervivientes, sus familiares, sus amistades y las generaciones futuras se sientan reconocidas de una manera justa.

El derecho a la reparación y el reconocimiento de las víctimas supone, por una parte, la obligación de las instituciones públicas de compensar, en la medida de lo posible, la injusticia del sufrimiento de las víctimas y, por otra, un reconocimiento y homenaje público. Para ello, y en cumplimiento de la ley, diseñaremos y pondremos en marcha el plan estratégico de memoria democrática de la Comunidad Valenciana.

Y continuaremos dotando de contenido el 28 de marzo como día de las víctimas de la guerra civil y el franquismo en homenaje a

Miguel Hernández. Como dicta esta ley las políticas de reparación y restauración deben combinarse a su vez con la prohibición y retirada de vestigios franquistas en calles, plazas, monumentos. Trabajaremos también en la prevención y eliminación de los actos públicos de apología al franquismo y sus responsables.

En esta misma línea de dignificar el espacio público, esta *conselleria* quiere asumir el reto de impulsar la red de espacios de la memoria, como conjunto de espacios vinculados a la memoria democrática en nuestro territorio. Pondremos en valor estas ubicaciones desde su valor social e histórico pero, además, sumándole un carácter cultural capaz de combinar una vertiente instructiva y académica a la vez que se convierta en reclamo de personas que vienen a visitar nuestra tierra.

Ya son muchos los municipios que han empezado esta tarea, como son los refugios antiaéreos de Valencia y Gandía, o las trincheras XYZ. Nuestro papel será el de apoyar estas acciones a la vez que unirlos, paulatinamente, para conformar un proyecto ambicioso a escala autonómica.

Por último, nos planteamos el reto de crear el museo de la memoria de la Generalitat Valenciana como centro neurálgico de la nueva red de espacios de la memoria. (*Veus*)

Uno de los objetivos más importantes debe ser un plan de difusión de la verdad histórica en colaboración con asociaciones, universidades, otras *consellerias* y administraciones, en el que se hagan ciclos, cursos y conferencias para investigación y divulgación. Continuaremos con el proyecto Construïm memòria dedicado a las víctimas de los campos de concentración nazis ampliándolo a las víctimas de la dictadura y la transición.

Es imprescindible que todos conozcamos la historia de nuestro pueblo. Hoy por hoy en las aulas se aprende el descubrimiento de América, la historia de Felipe V o las guerras carlistas. Pero la mayoría de estudiantes desconocen nuestro pasado más reciente y más gris. Trabajaremos conjuntamente con la *conselleria* de educación.

Estos próximos años queremos llevar a cabo estas políticas, tal y como reivindican tanto entidades memorialistas y asociaciones de víctimas, como el propio relator especial de la ONU.

En primer lugar, actualizaremos el mapa de fosas, haciendo trabajos de estudio, identificación y localización, para que la ciudadanía tenga facilidades de búsqueda, por medio de la página web, con bases de datos y enlazada con las oficinas de atención a las víctimas que se deben ampliar en el territorio valenciano.

Crearemos, a su vez, un banco de ADN público, para que toda persona pueda encontrar a sus familiares desaparecidos por medio de tecnología genética. Y además, pondremos en marcha un trabajo específico en referencia a los múltiples casos de bebés robados en la época del franquismo.

Nos marcaremos el reto de crear un censo público de víctimas de la dictadura y la transición, que durante tanto tiempo se ha reivindicado.

La última tarea que les presento, pero sin embargo la más prioritaria para esta *conselleria* a lo largo de la presente legislatura, será la de la recuperación de los restos de las víctimas y desaparecidos de la Guerra Civil y el franquismo, así como su reconocimiento personal y colectivo.

Nuestro objetivo principal es conseguir que el País Valenciano sea un territorio sin fosas comunes, y por ello nuestra ambición es exhumar el total de los cuerpos que se encuentran en los cementerios y cunetas (*Aplaudiments*) Y bajo esta premisa, trabajaremos. Es un objetivo ambicioso y difícil de realizar, pero prometo dedicar todos mis esfuerzos para hacerlo posible.

Es necesario devolver la dignidad, no a las víctimas, porque las víctimas jamás perdieron la dignidad, sino a nuestro país. Porque un país lleno de fosas ni tiene dignidad ni cumple con las más básicas normas éticas de la democracia.

Quiero pedir aquí y ahora que superamos la confrontación sobre la recuperación y reconocimiento de las víctimas y los desaparecidos. Los actos que años atrás se cometieron fueron deplorables y merecen una condena política que lamentablemente no siempre ha sido ni unánime ni contundente.

Senyories, una reflexió per a finalitzar la meua intervenció. En una democràcia de baixa qualitat els poders públics poden tractar de reduir la diversitat social i política, excloent-la o ignorant-la.

Podré utilitzar majories per a limitar drets, per a fer callar veus crítiques o perseguir les discrepàncies, i així perverteixen el sentit de la democràcia que es converteix en una paròdia.

Molt honorables presidents de la Generalitat amb majories absolutes que s'autoproclamaven perseguits. Excel·lentíssims presidents de diputació que comptaven bitllets d'amagat. Consellers devots que repartien comissions celestials. Ideòlegs d'aeroports sense... Senyor president?

(*Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català*)

El senyor president:

Sí, disculpe la interrupció, senyoria. (*Veus*)

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

I tants altres personatges d'eixa cort de miracles de tan trist record. Això va ser una paròdia de democràcia, o pitjor, un sànet que ens haguera fet riure, si no fóra per les seues nefastes conseqüències. (*Remors*)

President...

El senyor president:

Disculpe la interrupció, senyoria.

Demane silenci per a poder escoltar la... Senyories, demane silenci.

Disculpe la interrupció.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

I pel conformisme que es va instal·lar en una bona part de la nostra societat. Semblava que això no anava a acabar mai. Tants paranys, tants abusos, tanta impugnació, i la resignació. Un dels nostres millors poetes, Marc Granell, va escriure llavors: «El meu país és un país menut, on per no cabre no hi cap ni un didal de memòria».

Sí, foren anys funestos que no volem que es repetisquen. No volem un país menut, volem un país gran, molt gran, on cabem tots i totes, sense exclusions. Volem un país obert i solidari, un país just, que mira al futur, però que coneix la seua història, perquè una cosa sense l'altra no és possible (*aplaudiments*). No hi ha sistema...

Sí, senyora Bonig, després parlarem de la Diputació de València, que jo vaig sentir...

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

... en exclusiva les deu hores de gravació del seu partit. (*Veus*)

El senyor president:

Senyoria...

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

Jo he sentit i escoltat la intimitat del Partit Popular. A mi no m'ha de contar ni donar lliçons vosté de res. (*Applaudiments*)

Un país just...

El senyor president:

Senyories, demane silenci. La consellera ha estat interrompuda en la seua explicació. Jo puc entendre que... Està exposant el pla de treball de la *conselleria*. (*Protestes*) Puc entendre... Els grups tindran el temps per a posicionar-se sobre el que ha explicat la consellera, però mentrestant no se la pot interrompre.

Disculpe la interrupció, senyoria.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

No hi ha sistema polític íntegre i democràtic que se sustente en l'oblit. El Consell del Botànic treballa per tindre eixe país gran, amb una identitat plural, feta amb la voluntat de tots, però que ha d'incloure necessàriament la memòria d'aquells que van lluitar contra el totalitarisme de la

dictadura franquista i la memòria dels que han lluitat contra la corrupció.

Sols farem gran el nostre país amb una democràcia de qualitat, que se situe dins els estàndards de les democràcies més avançades. Nosaltres, els representants polítics, hem d'estar a l'alçada d'este repte.

Per això, els demane que exerciten la democràcia, que fiscalitzen el poder, que promoguen la participació, que escolten la ciutadania, que siguen honestos i que es comprometen amb el nostre autogovern. Perquè sols entre tots i totes aconseguirem ampliar la nostra democràcia.

Gràcies, moltes gràcies. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyories, feta l'exposició del treball de la Conselleria de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica, és el moment dels grups. I ara sí és quan els grups podran expressar la seua opinió respecte a l'exposició que ens ha fet l'honorable consellera.

En primer lloc, en nom del grup... No, és que no es pot interrompre. En nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, té la paraula l'il·lustre diputat David García.

I demane a tots els grups i a tots els membres d'este Ple que no interrompen l'orador que va a estar en l'ús de la paraula, com la té en estos moments el diputat David García.

El senyor García Gomis:

Muchas gracias, señor presidente de las Cortes situadas en el levante español.

Miembros de la Mesa, letrados, diputados, trabajadores de esta casa, buenos días. (*Applaudiments*) Quiero comenzar felicitando sinceramente a la señora *consellera* por su nombramiento, a pesar de las luchas internas entre Podemos e Izquierda Unida y la reticencia de la señora Oltra. No se entienden entre ustedes y quieren que los demás les entendamos.

También quiero agradecerle que haya sido usted la única *conseller* que ha estado prácticamente en todo momento presente en esta cámara. Eso dice mucho de usted en positivo. Muchas gracias. (*Applaudiments*)

Miren, llegó el día, ya podemos decir que un obrero de clase media ha llegado las Cortes y estado aquí para dirigirse a todos ustedes. Y sí, soy un obrero y de derechas, porque estaba harto de engaños, de mentiras y de ser usado por la izquierda para enriquecerse, arruinar España, aferrarse a sus sillones, a sus sueldos públicos, mientras vendían y rompían España. (*Applaudiments*)

Yo sé de dónde vengo y no tengo miedo de volver a ser un obrero otra vez, porque somos el motor necesario que mueve la economía de este país, junto a autónomos y empresarios, que no se les olvide.

Ustedes, señora *conseller*, solo ha venido aquí para hablar de su libro y explicarnos el rodillo totalitario ideológico que piensa aplicar estos cuatro años junto a sus amigos del Botánico II.

Que en el último retiro espiritual que tuvo en el Consell de Montanejos, entre juegos de campamento, parieron cuáles serían sus primeras medidas, que son estas que tengo aquí, que están sacadas de la web de su *conselleria*, que por cierto, no están en español.

Al igual que su hoja de ruta del Botánico II. Tienes que leer más abajo para encontrar el resumen español. Pero el documento, eso sí, solo en valenciano. Luego dirán ustedes que el español no está perseguido, machacado y ninguneado por parte de este gobierno (*aplaudiments*).

Miren, ustedes tienen toda su máquina progresista completamente engrasada y funcionando, y esa maquinaria va desde los partidos del Frente Popular, integrado en esta cámara por comunistas, marxistas, pancatalanistas y socialistas, tanto como por sus medios afines: oligarquías, organismos supranacionales, *lobbys* y toda la propaganda de la extrema izquierda trabajando a su servicio.

Y está en marcha y carga contra todo aquel que osa denunciar todas las tropelías que ustedes han cometido y siguen cometiendo.

Usted ha hablado de transparencia, y porque en Vox creemos en el discurso constructivo, Vox va a lanzar las medidas que le proponemos: son la transparencia y la lucha contra corrupción.

Auditorías obligatorias anuales del cien por cien de los entes públicos y de todas aquellas asociaciones que reciban subvenciones y fondos de la administración pública. Que en las mesas de contratación no haya cargos electos, y que las sesiones de apertura sean públicas.

Vox impulsará la creación de un registro voluntario de ciudadanos que deseen inscribirse para formar parte de la mesa de contratación, atendiendo a criterios de especialización por razón de la materia.

Un mayor control de los cargos públicos, antes, durante y después. Y reforzar la normativa de incompatibilidades de los políticos tras el abandono de los cargos públicos. Y por supuesto, exigir la devolución de los caudales públicos a aquellos políticos que hayan metido la mano en el dinero de todos. (*Aplaudiments*)

Y todo esto, con un solo objetivo: devolver el dinero al bolsillo de los españoles, que ustedes saquen las manos del dinero público y acabar con sus agencias de colocación de amiguetes y chiringuitos llenos de estómagos agradecidos, y paniaguados.

Usted también marca que desde el Consell continuará la (*inintel·ligible*) ... Y en eso podemos estar de acuerdo. La solución a la inmigración empieza por el trabajo en origen, en las ayudas al desarrollo de las regiones, en asegurarlas, en dotarlas de los instrumentos necesarios para su autonomía e independencia económica de las naciones extranjeras y de las ONG.

Porque, no nos engañemos, por decirlo de alguna manera y permítame la expresión, porque contribuir a la importación de personas, que son el recurso más importante de un país, no es ayudarles, sino debilitarles. Por eso es importante ayudarles en origen.

Pero en lo que no estamos de acuerdo es que sean ustedes (*aplaudiments*) los gestores de esos recursos, porque desde Vox consideramos que solo el estado español debe tener exclusividad en materia de asuntos exteriores.

Y desde Vox proponemos suprimir toda la representación exterior de regiones, municipios, y así eliminar duplicidades, reducir el gasto político y continuar eliminando sus chiringuitos (*aplaudiments*).

Por último, y ya que tanto les gusta a ustedes mirar al dato, al pasado, a su manera, lamento profundamente que no haya empezado pidiendo perdón en nombre del Partido Comunista de sus socios, los socialistas, por los crímenes cometidos antes y durante la República.

Su tema estrella, la desmemoria histórica, esa ley que desde Zapatero (*inintel·ligible*) ... bien de que no se pueda discutir su versión sesgada y liberticida. Esa ley que infiere la libertad de pensamiento, de expresión, de investigación y de cátedra (*aplaudiments*).

Y es que la memoria histórica, esa combinación de palabrejas inventadas por comunistas y socialistas, no es más que un burdo pleonismo, que encubre lo que muchos llamamos mentira histórica o memoria amnésica.

La memoria es algo intrínsecamente personal, nunca colectivo. Cada persona guarda sus propios e intransferibles recuerdos de la historia que ha vivido a lo largo de su vida, y nadie puede a golpe de ley decirnos (*aplaudiments*) a cada uno qué ha de formar parte de nuestra memoria y qué no debe hacerlo.

Ni siquiera este parlamento regional tiene autoridad moral para hacerlo, y ustedes, socialistas y comunistas, aún menos. (*Aplaudiments*)

En España hubo una guerra civil, sí, una guerra en que la mitad de los españoles, no unos cuantos militares golpistas dirigidos por Franco, no, la mitad decidieron responder a la extrema violencia de todo tipo que venían sufriendo desde que socialistas y comunistas dieron un golpe de estado el 14 de abril de 1931.

Como no me consta que haya conflictos bélicos en el que no muera gente, debo explicitar la evidencia de que en nuestra guerra por desgracia murió gente a causa de acciones de guerra, y también a causa de la represión ideológica en zona de retaguardia.

Y esto sucedió en ambos bandos, sin que las muertes provocadas por unos puedan ser más disculpables que las provocadas por otros, especialmente si hablamos de los ocurridos lejos del frente de batalla. Resulta, señores socialistas y comunistas, que las provincias de Alicante, Valencia y Castellón tuvieron la desgracia de quedar ubicadas en zona roja.

Roja, sí, roja, porque ustedes, sus partidos políticos, el Partido Socialista y el Partido Comunista y sus sindicatos, la UGT y CNT-FAI, que integraban el Frente Popular a partir de 1936 durante toda la guerra civil se hacían llamar rojos.

Ustedes, en aquella época, eran rojos, como rojo era su Socorro Rojo, sustituto de la Cruz Roja, por aquello de no tener nada de cristiano. Y rojos eran sus jefes políticos extranjeros. ¿No ponían ustedes pancartas en las calles con foto de Stalin y con vivas a la URSS? (*Aplaudiments*).

Señores, que eran ustedes, que esto lo protagonizaron partidos que siguen sentados en esta asamblea. ¿No quieren ustedes historia? Yo les voy a dar historia.

Señores socialistas y comunistas (*apludiments*), sus abuelos ideológicos mataron a mucha gente inocente, asesinaron, apresaron, acecharon y torturaron a miles de civiles desarmados, gente trabajadora y honrada, y lo hicieron en nombre... Presidente, por favor.

De la memoria democracia. ¿Cómo puede, su memoria histórica, sostener que la mentira que ustedes defendía la democracia?

¿Qué democracia tortura, encarcela y asesina a inocentes? ¿Qué democracia monta checas para aplicar métodos soviéticos (*inintel·ligible*)... ¿Hablamos de la checa de Santa Úrsula en Valencia? ¿Hablamos de la checa de Santa Faz en Alicante? ¿De las checas flotantes, el *Sil*, el *Villamanrique* y *Jaime II* del puerto de Alicante?

Los comunistas y los socialistas, durante la república, jamás defendieron una democracia tal y como la concebimos ahora. Dejen de mentir y de manipular.

Para que sean ustedes creíbles, se desvinculan de su pasado y aprovechen..., y mirando al presente, condenen abiertamente y sin tapujos las dictaduras comunistas de Venezuela, Nicaragua y Cuba. (*Aplaudiments*)

Socialistas, comunistas y sus sindicatos satélites pusieron a España a las órdenes de la dictadura del genocida Stalin y perpetraron el mayor robo de la historia cuando Juan Negrín asaltó todas las reservas de oro del Banco de España para pagar a los soviéticos los favores que le hacían, que incluían el envío de comisarios políticos comunistas para ayudarles a torturar, matar más y mejor.

Desde Vox creemos que discutir sobre historia no es labor de los políticos, sino que tiene que ser de los historiadores. Solo una búsqueda auténtica y sincera para encontrar la verdad y restañar las heridas traerá consigo la conciliación entre españoles.

Nos parece una completa pérdida de tiempo y de recursos públicos que nos dediquemos a debatir sobre las cosas del pasado, en lugar de dedicar nuestros esfuerzos a solucionar los problemas del presente. No obstante, si se empeñan en perder el tiempo con estos temas, lo que vamos a permitir es que ustedes, precisamente ustedes, socialistas y comunistas de diversas raleas, nos den lecciones de nada, porque no pueden.

¿Saben lo que dicen de ustedes? Necesitan desahogarse. (*Rialles i apludiments*) En público. Necesitan pedir perdón en nombre de sus abuelos ideológicos, porque todavía no les

hemos oído pedir perdón. Y qué mejor ocasión que teniendo en esta cámara representantes de los mismos partidos, socialista y partido comunista, que se mancharon con la sangre de tantos inocentes que ofrecerles la oportunidad de pedir perdón. (*Rialles*) Pidan perdón.

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor García Gomis:

Si les queda un poco de vergüenza democrática, pidan perdón. Es lo único que queremos que hagan ustedes en el tema de lo que llaman memoria histórica. Y una vez pedido perdón, dejen en paz a los muertos.

Como le dijo Calvo Sotelo a su mujer mientras los hombres de Fernando Condés, escolta del socialista Indalecio Prieto, cuando lo sacaron a punta de pistola de su casa, minutos antes de que Luis Cuenca le (*inintel·ligible*) dos tiros y lo asesinara a sangre fría... «Ara vuelvo, Enriqueta, si estos señores no me pegan cuatro tiros». (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, coneixerem i escoltarem també amb el mateix respecte i silenci la posició que, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, farà l'il·lustre diputat Jesús Salmerón per un temps màxim de dos minuts.

El senyor Salmerón Berga:

Moltes gràcies, president.

Consellera.

Senyories.

En primer lloc, vull donar-li l'enhorabona pel seu nomenament com a consellera i desitjar-li moltíssims encerts pel bé sobretot de tots els valencians.

He escoltat amb moltíssima atenció la seua intervenció, consellera, i lamentablement dir-li que m'haguera agradat escoltar més la fulla de ruta de la seua conselleria, més allà de bones paraules i bones intencions, en àrees tan importants com desprestigiades, com són la qualitat democràtica, tan oblidades com la participació, menyspreades a la Comunitat Valenciana com la transparència i tacades a mans de la corrupció del Partit Popular com ha sigut la cooperació amb el cas Blasco. (*Aplaudiments*)

Sí, senyories, lamentablement parlar de cooperació a la Comunitat Valenciana en moltíssimes ocasions ha sigut

parlar..., ha sigut sinònim de clientelisme i corrupció, d'una trama de corrupció creada pels Blasco *ex professo* per a saquejar la solidaritat i els diners de tots els valencians.

S'ha parlat en nombroses ocasions en aquesta cambra, consellera, que la cooperació deixe de ser el cas de la vergonya i la Comunitat Valenciana un punt negre al mapa de la corrupció. Doncs hui puge per primera volta a aquesta tribuna i li done la mà en nom del meu grup parlamentari per a treballar en aconseguir que la Comunitat Valenciana siga l'epicentre i l'altaveu de la dignitat i la solidaritat del poble valencià.

Perquè parlar de cooperació, senyora consellera, és anar molt més enllà de grans titulars que tant els agraden a vostés.

Y le voy a hacer pregunta, y espero que me responda con sinceridad y es directa: ¿qué parte del presupuesto de su partido destinan ustedes a fines sociales? ¿Qué parte del presupuesto de su partido destinan a ayudas al desarrollo? Y, ¿cuánto dinero del que religiosamente cobran ustedes y sus cargos comparten con ONG? Y le pregunto esto por eso de predicar con el ejemplo en la consejería que usted dirige. (Aplaudiments)

Y le pregunto, señora *consellera*, porque en la web de su partido político no aparece, con lo cual no me queda claro si es que ustedes no son tan solidarios como dicen o tan transparentes como parecen.

Los valencianos, *consellera*, hemos sufrido en nuestra comunidad uno de los casos más vergonzantes y tristes de corrupción, el caso Blasco, y en eso seguro que estaremos de acuerdo en definirlo. Por eso le pido algo más que palabras bonitas. Le pregunto: ¿qué mecanismos concretos de control piensa implementar en materia de transparencia y cooperación en su *conselleria* para evitar justamente el desvío de fondos y el saqueo al que nos sometieron muchísimos cargos del Partido Popular en materia de cooperación a la Comunidad Valenciana?

Usted dijo públicamente que quería estar a la altura de la consejería de transparencia. Pues le pregunto si le parece a usted transparente que el señor Puig inyecte más de doscientos mil euros en publicidad institucional, (Aplaudiments) doscientos mil euros que salen directamente desde el propio departamento del presidente de la Generalitat, además hacia un medio del que es accionista.

En otras palabras, que sale dinero directamente desde presidencia, que –oh, sorpresa– el *president*, señor Puig, mediante dividendos y que usted como *consellera* de transparencia no mueva un dedo escudándose en que hay un informe que dice que todo está correcto. (Aplaudiments) ¿Le parece a usted transparente, señora *consellera*?

¿Qué cree que podemos esperar los valencianos de una *consellera* como usted que se tapa los ojos para ver que el señor Puig..., cuando ve que el señor Puig vota como accionista a favor de la quita que le ofrece el director del Instituto Valenciano de Finanzas, que –oh, sorpresa– lo ha nombrado el presidente Puig para beneficio económico, ¿de quién? Del señor Puig como presidente. ¿Le parece a usted transparente, señora *consellera*?

Aunque, ¿sabe dónde casualmente sí que están ustedes muy... muy ágiles y se dan muchísima prisa a la hora de cambiar la ley de incompatibilidades? Para hacerla a la carta que a ustedes les conviene. (Aplaudiments)

Y le pregunto, señora *consellera*, ¿de qué nos sirve a los valencianos una ley de incompatibilidades que ustedes modifican cuando alguno de su partido incurre en incompatibilidad?

Y de paso podría explicar también aquí, ¿por qué bloquean ustedes la comparecencia del señor Puig en esta cámara cuando mi grupo parlamentario la solicitó para que explicara la posible irregularidad de la quita, que a día de hoy no ha comparecido? ¿Le parece a usted transparente, señora *consellera*? (Aplaudiments)

Por otro lado, explíquenos, señora *consellera*, ¿en qué se va a ver afectada su *conselleria* con los recortes del señor Puig? No deje pasar la oportunidad que tiene hoy en esta cámara para ejercer de adalid de la transparencia, de la que tanto le gusta hablar y confío en que así será.

Y díganos hasta dónde piensa meter la tijera, *consellera*. Porque en altos cargos y chiringuitos ya hemos visto que no.

Donde seguro que ustedes no recortan son en subvenciones a entidades pancatalanistas afines al Partido Socialista de ese imaginario País Valenciano y a Compromís, como Acicom o Fundación Nexe, poblada de cargos y afiliados de sus partidos. (Aplaudiments) Como siempre, regándolas con dinero público.

Por cierto, *consellera*, casi trescientos sesenta mil euros en subvenciones solamente en el mes de agosto, a *escola*, acción cultural, Acicom, Micalet y a eso que ustedes pusieron en marcha en 2015 llamado Observatorio ciudadano contra la corrupción, filial de *escola* y acción cultural del imaginario País Valenciano, sin apenas actividad. Y no lo dice este diputado, lo dice la memoria de actividades del Observatorio Ciudadano contra la Corrupción.

¿Le parece a usted transparente, señora *consellera*, regar con miles de euros de los valencianos a Acción Cultural del País Valenciano, cuyo presidente es un dirigente que fue candidato del Bloc Nacionalista Valenciano? (Aplaudiments) ¿Le parece a usted transparente?

O, como diría Carmen Calvo –que esto a vosotros os gusta mucho–, que el dinero público no es de nadie. Haz lo que diga y no lo que haga, señora *consellera*.

Aunque mire, si van ustedes a ponerse a recortar en su *conselleria*, le sugiero un recorte: ¿qué tal despedir a la señora Aurora Mora? ¿Esa xenófoba, clasista, independentista que usted tiene como jefa de gabinete? (Aplaudiments) Un cargo colocado por usted que ocupa una responsabilidad pública que llama al linchamiento público contra una trabajadora migrante que viene a la Comunidad Valenciana a trabajar y a pagar sus impuestos no merece cobrar ni un solo euro de los valencianos. (Aplaudiments)

¿Esa es su defensa de verdad de los trabajadores, de la inmigración y de la inclusión en la Comunidad Valenciana? ¿Sostener a esa jefa de gabinete?

Porque dos apuntes, señora *consellera*. En la Comunidad Valenciana es parla valencià i castellà, i cada un tria la llengua que vol parlar. Es diu llibertat, que a vostés sembla que no els agrada. (*Aplaudiments*) I des del meu grup parlamentari no anem a permetre el seu sectarisme lingüístic i la seua discriminació als castellanoparlants. Perquè, encara que els moleste, valencià no és qui naix a València, Alacant o Castelló. Valencià un es sent.

Jo vinc de família castellanoparlant i parle valencià perquè el tinc dins, el tinc al cor. I més valenciana és aquesta treballadora migrant que ha vingut a la Comunitat Valenciana a treballar, pagar els seus impostos que la seua cap de gabinet *enxufada* que assenyalava les persones que no parlen com ella. (*Aplaudiments*)

I, per cert, com no, seguint la seua tònica... independentista –i no ho dic jo, ho diu ella, que té una foto, un llacet groc al seu perfil del Twitter–, ¿vol vosté estar a l'altura...? Sí, sí, la seua cap de gabinet. Igual vosté no la té controlada; jo, sí. (*Aplaudiments*) ¿Vol estar vosté a l'altura de la conselleria de transparència? Pues mire, emiece por pedirle a sus compañeros de gobierno y altos cargos del Consell que nos faciliten los certificados de valenciano que quieren a la vez exigir a los funcionarios públicos, pero que ustedes o no tienen o no quieren aportar, porque no aparecen en ningún sitio. (*Aplaudiments*) Y mira que os lo hemos pedido en ocasiones desde mi grupo parlamentario.

¿Le parece a usted transparente? Porque, más que transparencia, esto es hipocresía en estado puro.

Con todo, *consellera*, me temo que ni usted ni el partido al que usted representa son ningún ejemplo de transparencia. Y no lo digo yo. Lo dice el listado de morosos de hacienda. (*Aplaudiments*)

Su filial de Madrid es uno de los mayores deudores de hacienda. Para que se haga usted una idea: la deuda que tiene su partido con hacienda es superior al presupuesto de la oficina de control de conflictos de intereses que depende de su *conselleria*. Quizá el presupuesto sea poco, oiga, y por eso ustedes no vieron lo de la quita del señor Puig.

También debo prevenirle, señora *consellera*, y se lo digo..., como me estreno como parlamentario y además (*inintel·ligible*)... que por favor no caiga en el ejemplo de sus compañeros de Madrid, de partido en Madrid. ¿Le suenan los nombres de Moral Santín, 456.500 euros; Rubén Cruz, 233.700 euros; Gómez Castañeda, 128.100 euros; Ángel Rizaldos, 20.100 euros? (*Aplaudiments*) ¿Sabe quién son? Son sus compañeros de partido en Madrid. Las cifras, los desfalcos que hicieron en Bankia, que solo cesaron cuando la quebraron y hubo de ser rescatada. Los fines sociales de las cajas de ahorro, supongo. Eso que ustedes, sus compañeros entendían como fines sociales.

Usted ha hablado en su intervención *consellera*, de la memoria histórica. Me preocupa bastante y creo que ahí podemos llegar a muchísimos acuerdos. Pero he echado muchísimo en falta que usted condenaba a las víctimas del franquismo. Podía haber condenado también desde esta tribuna a las víctimas de ETA. (*Remors*) Las podía haber condenado también, que no lo ha hecho. Y, de paso, hablar con sus compañeros de Navarra y País Vasco y que se sumen, porque es una verdadera vergüenza. Es una verdadera vergüenza.

Y, de paso, trabajaríamos conjuntamente condenando las víctimas del franquismo y también las de ETA y devolviendo la dignidad a todas las víctimas, con independencia de quien las haya asesinado, si sea el franquismo o sea ETA.

Y, señora *consellera*, tan solo espero, por el bien de los valencianos, que en su gestión como *consellera* de Transparencia, Participación, Cooperación y Calidad Democrática sea usted un poquito mejor *consellera*, más transparente y más diligente de lo que usted fue en Divalterra, cuando no acudía a los consejos de administración para no pringarse. (*Aplaudiments*)

Espero que sea un poquito diligente de lo que ha sido y un poquito mejor gestora de lo que fue usted en la Diputación de Valencia cuando usted vetaba en el Teatro Principal a algunas asociaciones o colectivos que no eran de su ideología. Lo Rat Penat, por ejemplo, que usted vetó su participación. (*Aplaudiments*)

Con todo eso, se puede decir que usted no se ha estrenado con demasiado éxito en esta legislatura. La verdad que no se lo han puesto fácil. Su compañero no hizo nada la legislatura pasada. Usted lo tiene un poquito más fácil.

Y si de verdad sus fines son preservar la transparencia de la acción de gobierno y la dignidad, cuente con el Grupo Parlamentario Ciudadanos a su disposición. Si lo que pretende es camuflar, como ha pasado con lo de la quita, que no se sabe muy bien aún qué ha pasado..., las corruptelas de sus socios de gobierno, desde luego que nos tendrá enfrente.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyoria.

En nom del Grup Parlamentari Popular, fixarà posició en nom del grup l'illustre diputat Fernando Pastor.

El señor Pastor Llorens:

Moltes gràcies, *president*.

Yo creo que es necesario, obligatorio, conveniente y oportuno una cuestión previa por dos motivos: una, para que consta en el diario de sesiones y, dos, para poder seguir hablando en este hemicycle con rigor en materia de transparencia que usted aclarase una duda, que no solo este medio de comunicación, sino yo también tengo, y es si usted, nueva *consellera* de transparencia del gobierno de Puig, está impuntada o no lo está. (*Aplaudiments*)

Sería fundamental por esas dos cuestiones que le acabo de decir: primero... primero, primero, para que conste en el diario de sesiones y, segundo, para poder hablar con un mínimo de rigor en materia de transparencia.

Yo voy a romper la tradición de la tarde de ayer y la mañana de hoy, y creo que también de la semana pasada, en la que todos dan la enhorabuena y felicitación al cargo recién nombrado, al *conseller*. Y yo no lo voy a hacer.

No lo voy a hacer porque yo creo que la enhorabuena y la felicitación se la tiene que ganar usted. Yo le voy a desear ánimo y mucha suerte –que la va a necesitar–, aplomo, apremio. Pero no le voy a felicitar. La felicitación llegará cuando uno sea merecedora de ella. Y, de momento, esta mañana, lo que hemos visto aquí, usted no es merecedora de ninguna felicitación (*aplaudiments*) en materia de transparencia.

Hemos visto todos, no solo nosotros, el entusiasmo con el que la *consellera*, las *conselleras* de la mañana han defendido sus propios argumentos, lo que es su programa o su propuesta de gobierno para la presente legislatura. Yo creo que no hay que entrar en detalles porque todos hemos visto el entusiasmo de las dos *conselleras*, pero sí que quiero entrar en una pequeña reflexión, y es la siguiente.

Usted dirige una *conselleria* en la que, fíjese, podemos discrepar, no estar de acuerdo en muchísimas cuestiones: sobre la conveniencia o no de la misma; sobre la eficacia o no de sus políticas; sobre si tiene o no suficiente asignación presupuestaria en las cuentas públicas, de todo eso podemos discrepar, estar de acuerdo o en desacuerdo. Pero hay una cuestión en la que usted y yo coincidimos, todo el hemiciclo coincide, y es que las políticas en materia de transparencia y los responsables políticos en materia de transparencia deben tener dos características mínimas: solvencia y credibilidad, solvencia y credibilidad.

Y se lo digo por lo siguiente, porque la transparencia no es un eslogan que por muchas veces que se repita uno acaba siendo transparente, la transparencia se prueba con hechos tangibles, palpables, objetivos, que podamos valorar, que podamos enjuiciar.

Y yo le quiero preguntar a usted, señora *consellera*, si es transparente y ejemplo de buen gobierno, si lo es, que el presidente del Consell no haya comparecido en estas Corts no solo para hablar y dar explicaciones oportunas sobre las andanzas de su hermano por la Generalitat Valenciana exprimiendo alguna que otra *conselleria*, no ya sobre eso, sino sobre otro caso, el de la quita del IVF que le afecta a él en persona directamente porque a es una empresa en la que tiene intereses. (*Aplaudiments*) Si usted cree que eso es ejemplo de transparencia y de buen gobierno, salga aquí y dígalo.

Pero es que tampoco es transparente ni ejemplo de buen gobierno que el partido de la *consellera* de transparencia vete e imposibilite que el presidente Puig venga aquí a dar explicaciones. Eso no tiene (*aplaudiments*), aparte de no ser transparente, no tiene ni lógica, ni coherencia, ni por dónde cogerlo, que el partido de la *consellera* de transparencia posibilite que Puig no dé explicaciones en esta cámara. Es muy fuerte.

Y tampoco es serio, ya no sé si es transparente, no es serio para nada que usted diga en el mes de julio que no sabe nada más que lo que aparece en la prensa sobre la implicación del señor Puig en un caso que afecta directamente a su presidente del Consell. Eso es impresentable, que una *consellera* de transparencia diga eso en el mes de julio. (*Aplaudiments*)

Pero yo le quiero dar una segunda oportunidad, señora Pérez, yo le quiero dar una segunda oportunidad, y hoy, no ante los medios de comunicación sino en sede parlamentaria, le pregunto: ¿usted sabe algo más que en el mes de julio sobre la implicación del presidente Puig en un caso que le

afecta directamente porque tiene intereses? (*Aplaudiments*) ¡Ah!, ¡ah!, si me dice que no, le diré que usted es una incompetente; y si me dice que sí, tendrá que subir aquí, a la tribuna, y decirlo con luz y taquígrafos porque usted es la responsable de transparencia. (*Aplaudiments*) Tiene dos opciones, no hay una tercera, no nos venga con chismes, o sabe más cosas o no sabe nada. Tiene dos oposiciones, no hay una tercera.

Cambio de tema. Ha perdido usted competencias, la Inspección General de Servicios. Yo le quiero preguntar a usted si cree que su *conselleria* es mejor *conselleria* sin la Inspección General de Servicios que ha perdido usted y su *conselleria* en detrimento, mejor dicho, en favor de la *conselleria* de justicia que coordina, que dirige la *consellera* Bravo. Usted lo sabe, y coincidimos en la respuesta: ¡no!, su *conselleria* no es mejor sin la Inspección General de Servicios.

Y en este momento es oportuno hacer una parada, y es oportuno, conveniente y razonable hacer un reconocimiento a la Ley 2/2015, de 2 de abril, la del Partido Popular, que pese a muchos, pese a muchos (*aplaudiments*), fue la ley del gobierno, pese a quien pese, la que ha supuesto el mayor avance hacia el desarrollo de un marco de integridad.

Y eso, no me hagan con la cara así, porque eso no lo dice Fernando Pastor del Partido Popular, eso lo dice el preámbulo de una ley botánica que yo aplaudo y comparto, lo dice el preámbulo de una ley botánica y lo dice con esa literalidad. Repito, pese a quien pese, dice ese preámbulo de la ley que es la que ha supuesto el mayor avance en esta comunidad hacia el desarrollo de un marco de integridad, la ley del vicepresidente Ciscar. (*Aplaudiments*)

Agencia antifraude, según la ley, según el artículo 5.5 de la ley, la agencia antifraude, bueno, con independencia de que pertenece –o adscrita– la responsabilidad o la tutela a las Cortes Valencianas, usted, su *conselleria*, es quien tiene la tutela de coordinación, por decirlo de alguna manera. Y yo le digo que eso yo ya lo sé, pero que vaya usted con cuidado porque a lo mejor la *consellera* –la de antes, Bravo– acaba robándole la partida. Porque tendrá que dar usted también explicaciones en esta tribuna, en su segunda intervención, de por qué la *consellera* Bravo se reúne con la agencia antifraude si las competencias para ello las tiene usted. (*Aplaudiments*) Tendrá que explicarlo porque, si no, cada vez –lo que yo le decía al principio de mi intervención–, la credibilidad y la solvencia no solo de las políticas de la *conselleria* sino de los dirigentes políticos de la misma caerán cada vez más en entre dicho, y usted saldrá por esa puerta con bastante menos credibilidad de la que entró esta mañana, bastante menos.

Tiene muchas cuestiones que aclarar cuando salga a esta tribuna, y yo quiero que lo haga por el bien de todos, por el suyo también.

Y en materia de participación, sorprendente, sorprendente, cuando menos, dijo en Montanejos, en el seminario, y ha dicho hoy otra vez aquí, que «las materias importantes que afecten al presupuesto deben acordarse con la ciudadanía.» Y yo le pregunto para que me lo responda después usted aquí: ¿va a dar participación ciudadana y decir, y negociar, y consensuar cómo van ustedes a recortar 450 millones (*aplaudiments*) que les exige el gobierno del socialista Sánchez al tripartido de PSOE, Compromís y Podemos? ¿Se

van a sentar ustedes con Alzheimer, dependencia, discapacitados, con colectivos sanitarios, con la concertada, con la pública, y van a negociar de dónde, señora Pérez, van a recortar, si va a ser de los trescientos y pico enchufados y los chiringuitos innecesarios, incoherentes e inoportunos, o va a ser de esas áreas? ¿Lo va a hacer usted, señora Pérez? Porque lo ha prometido, en materia de participación esa es su gran bandera y ese es su gran eslogan.

Soler aquí no explicó nada de nada, poco transparente fue, pero se le puede perdonar porque en su título de *conselleria* no es *conseller* de transparencia. Usted tiene que subir aquí y decirlo, cuándo, dónde y cómo va a negociar con los ciudadanos (*aplaudiments*) dónde recortar 450 millones que le exige el gobierno de Sánchez a ustedes.

Y quiero acabar ya hablando de cuestiones que parecen menores pero que no lo son, y en las que deberá también usted explicarse, cuestiones que afectan a la estética, que – como la vicepresidenta Oltra – da mucha importancia a la parte estética. Y yo creo que la estética directamente viene vinculada –fijese, le doy la razón– a la credibilidad, a la credibilidad de su *conselleria*.

Señor Barrachina, hay cosas que parece que vienen, las cosas del motor, vinculadas o vienen a pares. Usted hablaba de que una alcaldesa socialista compraba a pares los vehículos oficiales, después de decir que sus zapatos serían con lo que ella andaría, y otro par de vehículos oficiales vienen para un partido que hace nada decía que esa prebenda era innecesaria para ejercer en política. Uno, para el vicepresidente Dalmau, un vehículo; y, el otro, para usted (*aplaudiments*), dos vehículos oficiales, a pares, como los de la alcaldesa de Castellón.

Y también viene a pares, y también vienen a pares los gastos superfluos innecesarios e incluso las cantidades de las partidas de las mismas: cuarenta y pico mil y pocos euros para comprar entrevistas del señor Puig ante los medios de comunicación y quedar como un señor; y cuarenta mil y pocos euros también –no va a ser menos el vicepresidente Dalmau– para amueblarse su despacho (*aplaudiments*) con todo lujo de detalles, de piel, y de demás tonterías. Por lo tanto, por lo tanto, hay muchas cosas que vienen a pares.

Yo quiero acabar ya diciendo que en la segunda intervención, señora Pérez, espero ansioso, de verdad, se lo digo con toda la sinceridad, respeto y cariño del mundo hacia su cargo y hacia usted, que me responda. Si quiere insultarme, me insulta; si quiere hacer otras cosas, las hace, las acepto, pero quiero que me responda a todas y cada una de las cuestiones nítidas, muy nítidas que le he formulado –repito– por bien de su credibilidad y para que así conste en el *Diario de Sesiones*.

Muchísimas gracias, y en el segundo turno hablaremos con todo detalle de la parte, que por tiempo ahora no puedo, de la memoria democrática.

Muchísimas gracias. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Fixarà, en nom del Grup Parlamentari Unides Podem, la il·lustre diputada Estefania Blanes.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Blanes León:

Bé, moltes gràcies, senyor president.

Bon dia, senyories.

Malauradament, les valencianes i els valencians ja hem patit massa anys d'odi, amb quatre dècades de franquisme i massa anys de silenci, amb les quatre dècades posteriors d'odi. Però, per sort, fa quatre anys es varen encetar nous temps, són temps de reparació, de memòria, de fer veritable reconciliació i d'aplicar autèntica justícia. I ja poden lladrear, ja poden lladrear, senyal que cavalquem. (*Applaudiments*)

Els grups que han vingut a esta cambra a portar odi només trobaran una resposta: democràcia. Tal vegada això siga el que més els molesta, la democràcia.

I, per això, vullc començar la meua intervenció felicitant la consellera pel seu compromís davant aquesta cambra i davant la ciutadania valenciana. Aprofundir i avançar en la democràcia és un deure per a les nostres institucions, i este govern està decidit a fer-ho.

De la mateixa forma que les forces progressistes del País Valencià hem estat pioneres a tot l'estat en comprendre que per a complir el mandat popular ens hem d'entendre i sumar forces, també hem de ser capdavaners en culminar els projectes de recuperació de memòria democràtica ja ençats perquè veritat, justícia i reparació són uns valors que no haurien de defensar només determinades opcions polítiques. A qualsevol democràcia mitjanament madura, aquests valors són la base de la convivència i de la superació definitiva d'un conflicte.

Hem pres la decisió de tancar ferides, d'honorar la memòria de totes les víctimes, de totes les víctimes, però especialment, ¡clar que sí!, d'aquelles que es van emportar la pitjor part, les oblidades, maltractes i humiliades.

Tenim un compromís ferm amb la democràcia i amb la seua memòria –com bé deia–, i això no es tradueix només en simbolismes sinó que s'ha de traduir en passos efectius per a la reparació de danys també a l'àmbit jurídic.

Per això mateix, hem de demanar al govern central la nul·litat de les sentències emeses pels tribunals franquistes i en base a raons ideològiques. Tenim una història construïda en base a sentències il·legals, radicalment nul·les, i a totes llums injustes. I és hora ja de posar al seu lloc aquesta tremenda anomalia històrica.

En aquesta línia, expressem ara i ací el nostre compromís per donar suport a la querella argentina, presentada amb l'objectiu d'investigar els crims comesos pels dirigents de la dictadura franquista, que s'identifiquen als seus responsables i que se'ls sancione penalment. L'impuls d'aquesta querella ens situa a l'alçada de qualsevol estat democràtic

decidit a superar el patiment generat per un període fosc, d'autoritarisme, i tota cobertura que es puga aportar des d'aquest govern contribuirà –com ja hem dit– a fer justícia, reconèixer la veritat i a reparar a les víctimes.

Altra prioritat que compartim és la necessitat de treballar des de l'àmbit educatiu. Quantes generacions desconeixen el que ha passat a la nostra història més recent, bé, hui hem tingut un exemple d'aquest desconeixement de l'educació i de la falta de tractar aquestos temes de la història.

I un últim aspecte a remarcar quant a memòria, des d'aquest govern s'ha d'acompanyar als ajuntaments en aquelles actuacions que hagen de portar a terme per al compliment de la mateixa llei de memòria històrica; entre altres, actuacions en la retirada dels vestigis franquistes, contribuint en tot el que estiga al nostre abast en allò que és tan simple i bàsic com complir i fer complir la llei.

Bé, en l'àmbit de la cooperació, la consellera ha deixat molt clars quins són els compromisos, i és arribar fins al 0,4 % del pressupost anual, perquè el País Valencià sempre ha sigut una terra solidària i d'acollida. I una cosa que pot semblar també molt obvia però que no sempre ha sigut així, i és que els diners realment arriben al seu destí perquè quan uns suposats treballs de cooperació a Nicaragua acaben sent dos habitatges o dos garatges a València, si no és que, clar, que este projecte de cooperació en aquest país siga el de l'acollida dels migrants arribats a València en aquestos habitatges, però sembla que eixe no era l'objectiu d'aquestos habitatges.

Bé. També estan els que no volen que es destine cap recurs pressupostari a cooperació en països en conflicte o en desenvolupament. Però el més curiós és que tampoc entenen que es done acollida a persones que fugen de situacions on perilla la seua vida i la de les seues famílies. Haurien de fer un reflexió. Què pensaria eixe Déu pel qual juren els seus càrrecs de tot açò?

Però aquest govern té altres compromisos importants quant a l'elevat la qualitat democràtica i també hem decidit ser capdavanters i exemple per a altres territoris en allò relacionat en la participació. Crear i mantindre més canals de participació real i efectiva dels valencians i les valencianes en presa de decisions del seu govern autonòmic és també aprofundir en qualitat democràtica i eixamplar els drets de la ciutadania.

Parlem de participació regulada, estructurada i pautaada en base a ferramentes, canals i mecanismes desenvolupats per experts i constatats com eficients i efectius. El concepte de participació política ha estat sotmés a una volatilitat que ha amenaçat la seua implantació. Des de fa massa anys de certa indefinició i que molts dels governs hagen impulsat com a processos participatius qualsevol acte informatiu i procediment unidireccional de l'administració envers de la ciutadania. I no, no és això, companys i companyes.

Perquè les nostres ciutadanes i els nostres conciutadans puguen incidir en les polítiques que exercim amb el seu criteri, com ha dit la senyora consellera, s'han d'implementar millores en la gestió, major planificació i mecanismes d'autoavaluació a tots aquells processos participatius que s'impulsen des del govern, però també cal recolzar les

administracions locals en aquell salt qualitatiu pel que fa a la implementació de la formació d'empleats públics en la matèria de participació ciutadana.

L'impuls decidit a millorar i ampliar els drets dels valencians i les valencianes no ha de quedar només dins de les nostres fronteres del nostre territori autonòmic. Per a nosaltres és una prioritat atendre també a la gent del País Valencià que ha hagut de marxar per construir el seu projecte vital a altres països.

Per això aprofitem les infraestructures dels centres valencians a l'estranger per a donar aquesta presència valenciana, per a dotar-la de continguts, permetent que els valencians i les valencianes que viuen fora exercisquen una ciutadania activa i utilitzen aquells centres com a nexes amb les administracions de la seua terra d'origen.

Atenem a tanta gent que ha hagut de marxar els darrers anys, facilitem-los allò que necessiten de la seua administració i, al mateix temps, tractar de fer-los arribar informació sobre les oportunitats de retorn que puguen tindre al seu abast.

Són projectes que deuríem desenvolupar amb la il·lusió que representa contribuir a la recuperació socioeconòmica del nostre territori després dels anys de ruïna als quals ens van sotmetre les polítiques irresponsables de la dreta.

Finalment, voldria subratllar l'esforç que aquest govern dedicarà a l'ampliació efectiva de les mesures contemplades a la llei del foment de la responsabilitat social, aprovada durant la passada legislatura. Implantar sistemes que permeten el treball amb entitats financeres i empreses amb un fort compromís ètic i social.

Com la mateixa llei remarca, l'administració pública té la responsabilitat d'involucrar-se i assumir un paper actiu en la posada en pràctica de mesures per a la responsabilitat social.

L'ètica pública, la transparència, la participació, el foment de la col·laboració de la ciutadania en la gestió pública, la creació de mecanismes per a avançar en la democràcia, els serveis públics i el compromís social són valors i fets que hem de distingir com a govern.

A les valencianes i els valencians ens han de trobar ben prop quan ens necessiten i sé que no s'escatimarà en tota la feina necessària fins aconseguir implantar una administració totalment democràtica. Endavant, consellera, perquè com deia el poeta, tot està per fer i tot és possible.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Fixarà posició, en nom del Grup Parlamentari Compromís, sobre la compareixença de la consellera, l'il·lustre diputat Jesús Pla, per un temps màxim de deu minuts. També serà esta la primera intervenció a l'hemicicle...

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Pla Herrero:

Gràcies, president.

Consellera.

Diputats, diputades.

És un honor per a mi adreçar-me per primera vegada a aquest plenari de les Corts Valencianes.

Em permetran, en un minut, eixir-me'n un poc del guió. Vinc de la Vall d'Albaida, una de les comarques més afectades pel temporal de pluges, junt amb la Vega Baja, la Costera i l'Alcoià-Comtat. I no puc deixar passar aquesta ocasió sense agrair als cossos de seguretat, emergències, voluntariat, alcaldes, regidors tot el treball que han estat realitzant durant aquestos dies a la nostra terra.

Però també crec que és el moment, tenim ací a la consellera, de reclamar que urgentment el Consell, en la major celeritat possible, aplique les mesures necessàries per a pal·liar els greus danys materials patits als nostres pobles i ciutats, així com reclame al govern central la declaració de les nostres comarques com a zones d'emergència de protecció civil, tal i com hem aprovat anteriorment.

Així que, en primer lloc, senyora consellera, agrair la seua presència a l'hemicicle. I –com no?– jo sí, li done l'enhorabona, en nom del meu grup parlamentari, pel seu nomenament com a consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica.

Té vosté per davant quatre anys molt intensos i per als quals jo li desitge sort i encerts en nom del meu grup. Es posa vosté davant d'una conselleria creada *ex novo* a l'anterior legislatura, al primer Botànic. Primer Botànic que posava fi a un trist període de la història del nostre país, en període d'emergència democràtica.

Al nostre país la corrupció s'havia enquistat a totes les institucions i aquestes hagueren de passar pel quiròfan. La conselleria de transparència va ser l'UCI des d'on es va intentar curar les seues ferides des de la reputació i l'honorabilitat. I no només això, també va ser a la conselleria de transparència des d'on van sorgir les mesures necessàries per a evitar que aquest càncer de la corrupció es tornara a reproduir, treballant des de la prevenció, fonamentalment, amb el desenvolupament de la llei de transparència i la creació de l'Agència Valenciana de Prevenció i Lluita contra i el Fraus i la Corrupció.

També des del legislatiu, des d'ací, des de les Corts es va fer una gran feina en eixe sentit amb l'aprovació de la llei d'incompatibilitats i conflictes d'interessos per a evitar les portes giratòries, la llei de publicitat institucional o de la Sindicatura de Comptes per millorar la fiscalització dels comptes de la nostra administració.

Perquè aquest país durant aquell període a què em referia les vam vore de tots els colors. Vam vore tràfic influències, malversació de cabals públics, treballadors zombis, obres B, caixes B i tot això que coneguem i que volem oblidar.

Vam vore, en definitiva, com va nàixer i com va caure un règim basat en la corrupció i desgovern. I tot açò mentre el

deute de la Generalitat augmentava a un ritme vertiginós, hipotecant no sols el nostre futur, sinó el de les generacions futures de valencians i valencianes.

Passada aquesta trista etapa, ara és hora en aquesta nova legislatura de consolidar la tasca de la seua conselleria i començar el seu creixement. A Compromís sempre hem defensat i usarem la transparència i hem lluitat i lluitem per posar llums i taquígrafs sobre la gestió pública, perquè no ens podem permetre que es tornen a produir els vergonyosos casos de corrupció que tots coneixem i que encara estem pagant valencians i valencianes. La concepció del poder públic ha canviat gràcies al treball realitzat durant els quatre anys anterior pel govern del Botànic, que va arrebregar la demanda de la societat civil per una nova política. I per açò hem de perseverar en aquest tipus de polítiques que acosten allò públic a la gent.

La transparència ja no és una opció, sinó és un deure moral de les administracions públiques envers els administrats.

Perquè a Compromís entenem que la ciutadania del nostre país no sols ha de tindre una informació fidedigna respecte del que els seus representants i gestor decidixen o executen a les institucions, sinó que, a més, aquesta informació ha de ser presentada a la ciutadania d'una manera accessible i comprensible.

Per això comptarà amb tot el nostre suport per a impulsar, per a aprovar una llei de govern obert, no tan sols que obriga les portes de l'administració a la ciutadania, sinó que també fomenti la seua participació a la presa de decisions.

També per a l'aprovació d'una llei de dació de comptes, per a una altra llei del dret a la informació estadística, que incloga el lliurament en brut de les dades estadístiques, les metadades i l'anàlisi de la informació per part de les entitats, institucions i empreses.

També per a l'aprovació d'una llei valenciana de participació ciutadana i consultes populars a què ha al·ludit vosté, senyora consellera, anteriorment, que permeta de manera àgil la participació directa dels ciutadans a les qüestions de la seua incumbència.

I volia introduir en estos moments, i com a instrument central i primordial de la participació democràtica al nostre país, que continuarem buscant ací en les Corts el consens o les amplex majories necessàries per a la modificació de la llei electoral, on d'una vegada per totes s'elimine la injusta barrera del 5 % a les tres circumscripcions del País Valencià, (*aplaudiments*) amb llistes desbloquejades, amb llistes cremallera i amb paritat de gènere, amb debats obligatoris, *mailings* unificats que abaratisquen costos i facilitats reals per a votar els residents absents.

Així mateix, considerem absolutament necessari continuar potenciant sistemes d'alerta per a detectar possibles irregularitats en procediments de contractació, dotar-nos de mesures per a garantir la protecció de persones denunciants contra qualsevol tipus de pressió, reforçar i desenvolupar el sistema d'alertes primerenques contra la corrupció i continuar aplicant mesures per a regenerar la confiança de la ciutadania en les institucions valencianes.

Hem d'impulsar l'Agència Valenciana de Prevenció i Lluita contra el Fraus i la Corrupció, posant definitivament en marxa una unitat de serveis jurídics de la Generalitat per a recuperar els diners furtats als valencians i valencianes per les trames de la corrupció.

I és necessari recordar en estos moments que, per exemple, recentment, i d'un cas que s'ha anomenat, el cas cooperació, s'han recuperat 452.000 euros, que en 452.000 euros, per exemple, es faria un centre de dia perfectament en un poble de 2.000 habitants. *(Aplaudiments)*

Hem de dotar, finalment, tots els ajuntaments i mancomunitats d'un sistema unificat de portal de transparència i dades obertes adaptat a les seues necessitats i en tècnics qualificats.

En matèria de cooperació, en quatre anys hem aconseguit esborrar l'injust descrèdit de la cooperació internacional valenciana i hem recuperat per a les ONG el valor de la seua activitat solidària. Ara som una administració pionera en l'aplicació dels objectius de desenvolupament sostenible en l'horitzó 2030, en mesures de participació i activació del món associatiu i en polítiques de transparència. I avancem cap a una administració oberta que done compte de la seua acció de manera transparent i comprensible, on les entitats socials siguen entitats col·laboradores per una democràcia avançada.

Cal recordar en aquesta seu que l'acord per una política pública de cooperació internacional per al desenvolupament transformadora fou signat per la gran majoria de les forces polítiques ací presents. L'haurem de desenvolupar.

Hem de renovar el pacte valencià contra la pobresa i desenvolupar el quart pla director de la cooperació valenciana per complir els acords internacionals.

Hem de caminar cap l'horitzó del 0,7 % del pressupost públic consolidat dedicat a cooperació, promovent una cooperació i un desenvolupament humà sostenible, impulsant processos de democratització, bon govern, foment de la pau i respecte dels drets humans.

Hem de garantir el prestigi i la reputació de la cooperació internacional i del treball de les ONG com a mostra de la solidaritat del poble valencià. I hem d'assegurar la màxima transparència, control i rendició de comptes en la gestió de la cooperació.

Millorarem així la participació de les ONG en el disseny de les polítiques i les actuacions de cooperació internacional i reforçarem el paper del Consell Valencià de Cooperació en l'avaluació i rendició de comptes de la gestió.

Hem d'exigir a l'estat espanyol i a la Unió Europea una política migratòria solidària i l'acompliment de les xifres d'acollida de refugiats acordades pels diferents estats europeus. I hem d'exigir també *(aplaudiments)* el tancament dels centres d'internament d'estrangers, els CIE, i donar una solució solidària, humana i sostenible al problema de les persones en situació irregular.

Elaborarem, hem d'elaborar, una estratègia valenciana de migracions, amb la participació directa de totes les entitats,

organismes, institucions implicades en la inclusió i atenció de les persones migrants i refugiades.

Per a finalitzar, quant a responsabilitat social, entenem absolutament necessari implementar l'aplicació de la llei de responsabilitat social, impulsant accions polítiques socialment responsables a totes les administracions públiques, així com al sector públic instrumental i les entitats privades per tal d'incorporar en les seues activitats criteris de responsabilitat social, ambiental, econòmica i financera.

Hem d'afavorir la contractació socialment responsable, incloent als plecs de contractació criteris socials, ambientals, ètics i de perspectiva de gènere. I hem de vetllar també perquè aquestos criteris s'acomplisquen a les subvencions públiques que s'atorguen a empreses, a entitats i a particulars.

En definitiva, consellera, el que li demanem és que continuem treballant en el camí dels valors de l'honestetat, la igualtat, la solidaritat i de retornar la confiança de la ciutadania a les nostres institucions o, com va expressar gràficament el conseller Alcaraz a la seua primera intervenció a aquestes Corts, fomentar una nova cultura política que reduïsca les distàncies entre la plaça i el palau.

A totes aquestes polítiques que he relacionat ens trobarem i li desitgem, una altra vegada, tota la sort del món, perquè la seua sort serà la de tots i de totes.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Maria José Salvador Rubert)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

És el torn del Grup Parlamentari Socialista, el torn de la il·lustre diputada Mercedes Caballero.

La senyora Caballero Hueso:

Gràcies, presidenta.

Senyora consellera, jo també la vaig a felicitar, en el meu nom i en el nom del Grup Socialista.

Mireu, este matí, senyories, la diputada Pilar Lima i la consellera Pascual parlaven del bon to que s'havia fet en esta trona, que realment açò fóra un parlament propositiu; però ja heu vist que és molt, molt difícil. Ha hagut un moment, fa un moment, que jo estava esperant que el president de la cambra *enxufara* el micro, prenguera la paraula i diguera allò de *cuerpo a tierra*, perquè s'estava sentint un llenguatge bèl·lic *(aplaudiments)* utilitzat en este parlament que dona vergonya, donen ganes de dir allò de: vergonya, cavallers; vergonya.

Però, sap? Sabeu el millor d'açò? El millor d'açò és que ressaltar la importància del pacte del Botànic i la importància de tornar a tindre, entre l'esquerra, la confiança necessària perquè en totes les institucions puguem fer pactes com en el Botànic, en els ajuntaments, diputacions, parlaments autonòmics i govern central. (*Aplaudiments*) Això és el que hem de fer perquè, si no, senyories, açò, açò que n'hi ha ací, a la meua dreta és el que ve. (*Veus*)

Señora *consellera*, en esta *conselleria* es imposible no tirar la vista atrás para saber lo que hemos hecho y lo que todavía nos queda por hacer. (*Remors*) Se decía al principio de la legislatura que esta era la *conselleria* «maría» del Consell porque no tenía contenido. Es verdad, en ese momento no tenía contenido porque no se había hecho absolutamente nada. Los conceptos de participación, de transparencia, de responsabilidad, de cooperación o de memoria no estaban en los diccionarios de los antiguos gobiernos y los que estaban la verdad es que no respondían muy bien a la realidad.

En el 2015, iniciàrem el canvi a les institucions, al respecte, a la política, a la confiança. Ho hem aconseguit, però ens queda molt de treball encara per davant.

Obviament, hi ha grups que no estan d'acord amb estes polítiques. Però, sentint-los estos dies, la veritat és que no és que no n'estiguen d'acord, és que ni volen sentir el que n'hi ha ací. Algú ve i parla del seu llibre i la resta li importa –i perdonen l'expressió– un *pimiento*. Van a la seua. Tenen el seu llibre, ja han vist que amb molts errors i amb molts errors històrics, que aquí haurem de tirar mà molt del conseller Marzà i de la consellera Pascual perquè l'assignatura d'història realment siga el que ha passat en este país. (*Veus*)

Senyora *consellera*, jo sí l'he escoltada, però també vaig a parlar del meu llibre. I el meu llibre té un títol que se pareix molt al del periodista Víctor Maceda, *El despertar valencià*. Perquè el meu llibre parla d'un país lliure, igualitari, equitatiu, lleial i, sobretot, amb molta més democràcia. En el meu llibre se canvia opacitat per transparència, corrupció per bon govern, enriquiment per inversió, olvido por memoria, imposición por diálogo, despilfarro por responsabilidad.

En transparencia hemos superado, por fin, esa hipoteca reputacional que hacía que allá donde fueres la gente se tiraba la mano al bolsillo cuando le decías que venías de la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*) Los mecanismos y herramientas han evitado la corrupción, sí, pero, sobre todo, han cambiado una cultura que la sociedad valenciana tenía asumida como propia del poder político, y no era así. Ahora hablan de muchas cosas del *govern* del Botànic, pero, ¿sabe por qué, señora *consellera*? Porque ahora tienen acceso a esa información; antes no, antes todo era opacidad.

Miren, los libros que mejor definen los gobiernos del Partido Popular son los libros de *Tierra de saqueo* y *Yonquis del dinero*, de Sergi Castillo, y de *Ciudadano Zaplana*, de Quico Arabí. Esa es la realidad de los gobiernos del Partido Popular. (*Aplaudiments*) Antes éramos referentes de corrupción; ahora, de transparencia y buen gobierno.

Señora *consellera*, en lo relativo a buen gobierno sí es cierto que había algo hecho. Había firmado un protocolo de intenciones de buenas prácticas sobre el compromiso ético para garantizar poner siempre el interés público por encima del interés

privado. Pero, fíjese quién lo firmaba: Alfonso Rus, Carlos Fabra, José Joaquín Ripoll y Rafael Blasco. No digo más.

En el Botànic tenemos unos ejemplos claros, muchos, de buen gobierno. Pero a mí hay uno que me encanta y creo que va a estar de acuerdo conmigo: la recuperación de casi seis millones de euros de dinero que viene de la corrupción del Partido Popular. (*Aplaudiments*) Y de esos seis millones de euros, que no es la cifra final, un millón y medio ya vienen por cooperación. Pero, mire, el resto, estamos hablando de esos impagos que algún partido debía al Palau de les Arts o del caso Fitur o del caso Emarsa o de empresas adjudicatarias a las que no se les exigía el canon.

Obviamente, el libro, mi libro, el libro del Botànic en corrupción el contenido varía mucho respecto a la comunidad que nos encontramos en temas de cooperación.

Mire, en el 2015, la Generalitat destinaba 3 millones de euros a cooperación, 70 céntimos anuales por persona, cuando la media española estaba casi en el 3,5, 3,47.

Consellera, la oposición siempre critica los presupuestos del Botànic porque dice que son ideológicos. Claro que sí. Ideología es cambiar los 3 millones que había en cooperación por 30 que el Consell del Botànic ha puesto en los presupuestos del 2019 para la cooperación internacional. (*Aplaudiments*)

Mire, queda mucho por hacer. La evaluación objetiva de los proyectos me parece fundamental porque aquí y ahora las ayudas a los proyectos tienen que materializarse y tienen que ser ciertas. Por ejemplo, que ese dinero que se pone a la construcción de un hospital en Haití, pues, que acabe siendo para la construcción de un hospital en Haití y no acabe en el bolsillo de nadie.

Ante toda esa desvergüenza, nosotros tenemos mucha y buena gestión. Tenemos construcción de viviendas en la India; tenemos mejoras en las redes de gestión de agua en Burkina Faso; tenemos empleo para mujeres con capacidades diferentes; tenemos en el Congo programas de rehabilitación de niños soldados. Esa es la gran diferencia entre los libros de unos y otros Consells.

Y acabo con la competencia que ha devuelto la ilusión, pero, sobre todo, la dignidad a muchas personas. Y sí, hablo de memoria histórica. (*Aplaudiments*) Y lo hablo con la boca bien grande y con la cabeza bien alta. Porque en esta comunidad no había nada, absolutamente nada; ni siquiera la aprobación, por parte del Partido Socialista, de la ley de memoria nacional hizo que no se les cayera la cara de vergüenza.

Miren, aquí hemos oído muchas definiciones de víctimas, pero a mí hay una que me duele. Hay una que me duele porque se habla de aquellas personas que murieron durante el conflicto bélico, las del bando nacional. Y sí, son víctimas, pero ellas recibieron en su momento no solo homenajes, recibieron cristiana sepultura, mientras las víctimas del bando republicano eran asesinados y enterrados en fosas comunes, en las cunetas. (*Aplaudiments*) Señorías, utilicemos los términos como corresponde.

Queda mucho trabajo por hacer, *consellera*: el instituto, el banco de ADN, la asignatura en educación, porque es –lo hemos visto– básico.

Hemos recuperado, para esta comunidad, la decencia y la transparencia, la credibilidad de los valencianos en sus representantes y el respeto por un país. La memoria, la transparencia, todas y cada una de las competencias que tiene sirven para crecer en igualdad, en libertad, en justicia y en dignidad. Eixe és el contingut del meu llibre. Eixe és el contingut dels llibres del Botànic. Sí, senyora consellera, ahí mos trobarà sempre.

Vull acabar la meua intervenció dient que jo també defense l'horta. Jo també defense l'horta i més la del meu poble, la d'Alboraia. Però, sobretot, defense el compliment de les lleis que s'aproven ací i a Madrid. (Veus) I, sobretot, defense els pactes a què apleguem. Ahí me trobareu sempre, en la defensa de la llei i d'allò que es pacta.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

És el torn de la consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica per a donar resposta.

Disculpem un moment a l'honorable consellera i s'incorpora en uns minutets. (Pausa)

Bé, per motius formals, suspenem el ple, fins que la consellera s'incorpore, però ho va a fer immediatament. Per tant, pregue que no abandone ningú la sala si volen escoltar la intervenció.

(Se suspén la sessió durant uns minuts)

La senyora vicepresidenta primera:

(Inoïble) ...

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Vaig a intentar contestar a totes les qüestions que se m'han plantejat.

En primer lloc, al representant de..., de Vox -no el tenia situat-. Jo el primer que vull dir-li és que, si vosté continua diguent-me senyora conseller, jo haure de dir-li diputada García. (Aplaudiments) Si no li importa, d'ara endavant, diputada García, li faré referència. (Veus) Hombre, estudie usted, señor Cantó.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria, per favor.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

Jo soc consellera. És correcte dir conseller o consellera, jo utilitze consellera, per tant, si se..., (aplaudiments) si se me diu conseller, jo comprenc que també puc fer referència al representant de Vox com diputada García. (Veus)

D'acord amb tot el que vosté planteja del tema de transparència i, a més a més, -i ho he apuntat- i a més tinc molt clar que la mà està estesa a tots els grups de l'oposició. I jo el que dic és que, en breu, tindrem una reunió per a que trasllade totes eixes propostes. I en tot allò que siga avançar en la transparència que vol ficar en funcionament este Consell, nosaltres anem a estar d'acord.

També li agraiisc que estiga d'acord en totes les nostres propostes de cooperació encara que no coincidim en qui tinga que gestionar-ho. Perquè vostés volen una administració el més centralitzada possible i nosaltres defensem, precisament, una administració quan més descentralitzada millor. Entre altres qüestions perquè pensem que quan més properes són les administracions a la ciutadania més podem ficar en funcionament les propostes que milloren.

I, de fet, les administracions locals haurien de tindre més competències perquè són les administracions més properes a la ciutadania.

Mire, jo no vaig a fer una revisió de la història. Jo no soc catedràtica d'història, ni llicenciada en història però, per això, n'hi ha persones científiques que s'han dedicat al seu estudi que, veritablement, ens han traslladat la història. Ara bé, n'hi ha una qüestió que jo no li vaig a admetre i és que unes eleccions guanyades, com van ser les del 14 d'abril, es comparen a un colp d'estat. (Aplaudiments)

Senyor Salmerón -no el localitze, ara- senyor Salmerón, bé, jo crec que no estic obligada ací a donar informació sobre el meu partit però vaig a estar encantada. Des del meu partit, que és Esquerra Unida, destinem l'1% a la cooperació internacional. Perquè ho fem mitjançant un premi i ho fem..., però no tinc cap problema en donar-li explicacions més detallades quan vullga, però destinem l'1% que és el que vosté trasllada.

I m'alegre molt que coincidim en les polítiques de cooperació i en el que vosté ha ficat damunt la taula sobre el cas Blasco. Jo vullc informar-li que en la darrera etapa s'han revisat 558 expedients, vora noranta-sis milions; que queden en estos moments, a data de hui 8 de juny, 139 per seguir revisant i anem a treballar en eixa tasca. Que s'ha recuperat, gràcies al cas cooperació un milió i mig d'euros.

I bé, que tingam que rebre lliçons d'un partit que destinava 1.600.000 euros d'ajudes a Nicaragua i que, finalment, sols es van destinar 47.000 euros. La resta a comprar pisos i garatges a la ciutat de València. (Aplaudiments)

Mecanismes de control en matèria de contractació. Perdone, senyor Salmerón, en les comissions de contractació no n'hi ha polítics són tècnics. O siga, per tant, el que està demanant ja es realitza. (Veus)

En el canvi de la llei d'incompatibilitats, jo vullc deixar eixe tema molt clar, per a que no n'hi haja cap dubte. I a més a

més perquè són propostes que venen, precisament, des de la OCCI i el que busquen, veritablement, és aclarir conceptes i donar seguretat jurídica. I vaig a explicar-li-ho molt clar per a que no n'hi hagen dubtes, ni es fique en qüestió que nosaltres tenim molt clar el tema de la transparència.

S'afegix en el tema de que quan una documentació que es presente siga errònia n'hi haja dolo i culpa per a què siga considerada una sanció molt greu. A vore, això, no és que sols ho determinem nosaltres, és que ho diu el Tribunal Suprem.

Jo suppose, senyories, que tots vostés han fet la declaració de bens. Bé, una cosa molt diferent és que un s'invente una titulació i l'adjunte com si tinguera una llicenciatura que no tenia i una altra molt diferent que un s'enganye de casella. Jo crec que és prou clar el tema.

I després, nosaltres el que fem és donar-li una competència més a la OCCI, en la qual cosa jo suppose que vosté estarà d'acord. Nosaltres el que volem és que la OCCI tinga capacitat inspectora. La OCCI, quan veja un tema que puga no estar clar, tinga capacitat d'inspeccionar. O siga que, per tant, no és reduir precisament les funcions de la OCCI sinó augmentar-les.

Se m'ha menjat el temps. Mire, en el tema de les víctimes d'ETA. Les víctimes d'ETA ja han sigut ficades en valor moltes vegades, ja han tingut una reparació, (veus) ja han tingut ajudes i n'hi ha normatives que les han ficat en valor (veus) i s'han fet homenatges.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories, per favor.

Mantinguen silenci.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

Per tant, o siga, l'únic que...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

...estan dient és que n'hi ha unes víctimes del franquisme que també cal que tinguen una reparació i un reconeixement. (Aplaudiments)

Divalterra, que jo podia haver sigut més diligent? Jo, per si vosté no ho sap, Divalterra es diu Divalterra perquè n'hi havia que canviar el nom de l'empresa pública que era Imelsa. I es va tindre que canviar el nom de l'empresa pública perquè jo vaig

denunciar el cas Taula, on estos moments n'hi ha centenars d'imputats gràcies a la meua denúncia. (Aplaudiments)

I ahí conteste al senyor Pastor –que es repetix més que l'allioli– perquè com pensen que repetint una mentida mil vegades la fa una veritat, i és que vostés utilitzen una pràctica que és molt vella en política que és que la millor defensa és un bon atac.

Si tingueren un poquet de vergonya, un poquet, n'hi hauríem determinades coses que no les dirien. Ja li vaig explicar a vosté que en la llista d'imputats del cas Taula ahí el que n'hi havia eren molts amics i bons companys seus, no n'hi ha ni el meu nom ni ningú d'esta bancada. (Aplaudiments i veus) Ninguna bancada. (Veus) Mentida.

I mire, em queda molt poc de temps, però vaig menció al que ha dit la senyora Mercedes. (Veus) Jo m'he estrenat en esta cambra, fa una setmana. Me ha, me ha..., m'he estrenat en esta cambra fa una setmana. Bé, m'he donat compte que el Partit Popular no és que s'ha estat burlant de la democràcia quan governava és que es continua burlant de la democràcia en esta cambra. (Aplaudiments) Que pareix que estiguen en un circ, (veus) com si estagueren en un teatre, insultant, agraviant contínuament.

És una verdadera vergonya que quan fas una intervenció estan com si estigueren de cafè. Jo, crec que n'hi ha que ficar en valor les institucions, esta part de la bancada ho té molt clar (veus) i en eixa línia treballem des d'esta conselleria de qualitat democràtica. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Gràcies per la seua intervenció.

Algun grup demana un torn de rèplica? (Aplaudiments i veus)

En representació del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, l'il·lustre diputat, el senyor García, per al torn de rèplica. (Veus)

El senyor García Gomis:

(Aplaudiments i veus) Muchas gracias, señora vicepresidenta.

Bueno, escuchando los discursos, yo solamente voy a decir una cosa: esto es el Botánico II, ¿saben lo que va a durar este Botánico II con ustedes peleándose aquí en periodo electoral? Esto. (Aplaudiments) Para que lo tengan claro. (Se sent una veu que diu: «Oh.»)

Lo primero, en su discurso todos ustedes dicen algo de País Valenciano, ¿me pueden explicar que es eso? Porque ese país no existe. País solamente hay uno y se llama España. (Aplaudiments)

Sí, sí. Mucho revuelo pero no les he escuchado condenar las dictaduras de Venezuela, Nicaragua y Cuba, por lo cual entiendo

que las apoyan. Luego querrán ustedes repartir las etiquetas de quién es demócrata o quién no. Pero cuando tienen la oportunidad de condenar situaciones deplorables como las que padecen estos países hermanos, ustedes se callan.

Me gustaría saber si son capaces de soportar la mirada de todas esas familias que son perseguidas y torturadas. ¿Las van a condenar? Estas no son de hace 40 años, estas son de ahora, ¿no? Les cedo 5 segundos de mi tiempo para que ustedes la condenen. (*Veus*) Quien calla otorga. Ustedes no son quién para dar lecciones de nada. (*Aplaudiments*)

Miren, se ve que no escucharon a mi portavoz, Ana Vega, cuando habló por primera vez aquí, y se lo avisó y no hicieron caso. Les dijimos que la paz del corral se había acabado. Sun Tzu decía una cosa: «Si tu oponente tiene un temperamento colérico, intenta irritarle. Si es arrogante, trata de fomentar su egoísmo.» Yo hoy, con demasiadas señorías, ha sido demasiado fácil. (*Aplaudiments*)

Dicen también que no han escuchado nunca estas verdades en esta cámara. Bueno, es que hasta ahora solamente tenían a la derecha cobarde y a la veleta naranja que tenía mucho miedo a decir las verdades, por el que dirán, poder colocarlo. (*Veus*) Para eso ha venido aquí Vox, para trabajar por todos los españoles...

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor.

El señor García Gomis:

...y para decirles las verdades a la cara. (*Aplaudiments*)

Miren, yo no tengo nada por qué recordar nada del franquismo...

La senyora vicepresidenta primera:

Un moment, senyor orador.

Senyories, per favor, mantiguen silenci i respecten la paraula de la persona que en estos moments, l'il·lustre diputat, està ocupant la paraula a la trona.

Gràcies.

El señor García Gomis:

Miren, yo no tengo por qué recordar nada del franquismo porque para algo han creado ustedes esta ley y están creando institutos, observatorios, museos. Lo que haga falta para poner la desmemoria histórica como problema mayor en España.

A lo mejor habrá que recordarles el genocidio de más de ocho mil católicos torturados, vejados, humillados y, finalmente,

asesinados por sus abuelos históricos, incluso antes de la guerra civil. Eso también es memoria democrática.

La izquierda elige a unos y a otros para recordar, se recuerda a Miguel Hernández, gran poeta oriolano, se recuerda a García Lorca, pero se olvidan de Ramiro de Maeztu o de Pedro Muñoz Seca. Más memoria histórica.

Usted, señora *consellera*, ha dicho que se ha escuchado a la ciudadanía y le doy la razón. Y por eso es cierto que hoy Vox tiene más representación que ustedes, los de Podemos. (*Aplaudiments*) Y como dijo nuestro portavoz en el Congreso, Iván Espinosa, hace unos días, Vox no condena el bienio progresista, no condena el turno pacífico de los partidos de Sagasta y Cánovas del Castillo; Vox no condena la revolución del 1931 ni la del 1934, ni la guerra civil, ni el franquismo. Esto es materia de historiadores, ya se lo hemos dicho.

Nosotros somos firmes partidarios de la libertad y que cada uno de los españoles, incluso cada uno de los miembros de Vox, como es lógico, puede opinar lo que quiera. No es nuestro papel ni debería ser el de ningún político, ni de Vox ni del Partido Socialista liderando y todos los demás siguiéndole, el decir a los españoles qué tienen que pensar y lo que les tiene que parecer bien o les tiene que parecer mal.

Esta ley de memoria democrática lo único que promueve es la división entre españoles y nosotros nunca apoyaremos ese sentimiento. (*Aplaudiments*)

Miren, –para acabar– han insinuado varias cosas, han dicho varias cosas. Le voy a contar algo que seguro usted no saben, son de los principios Sun Tzu, conocer a tu rival, ¿vale? Mi tía abuela fue homenajeada por Podemos hace poco por ser la primera concejal en Caudete –muchas gracias a Podemos por el homenaje a mi tía abuela–. Mi abuelo fue perseguido por la represión franquista, cada vez que venía un mando de Franco se lo llevaban preso delante de mi padre, cuando mi padre era un chiquillo, y compartió celda con Miguel Hernández y le daba migas de pan mojada en leche cuando estaba muriendo por tuberculosis.

Mi padre ha sido de la UGT en la clandestinidad y ha sido socialista. Y mi padre ahora ya no es socialista, mi padre le da asco. Yo he sido socialista hasta veinte y pico años, hasta que empecé a estudiar lo que significaba ser de izquierdas, hasta ser un obrero que ha sufrido las tropelías de los sindicatos, que ha sentido lo que es que la izquierda hace con nosotros. Y por eso –ya acabo señora vicepresidenta– busqué refugio en el único partido que ha defendido la unión de los españoles y la bandera. Y ese único partido ha sido Vox, ese gigante que crece y crece, que lucha contra...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

El señor García Gomis:

..mar y tarea, que está sujetando España para que ustedes no la rompan.

La senyora vicepresidenta primera:

(Inoïble) ...

El senyor García Gomis:

Y termino, viva el rey y viva España.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Per al torn de rèplica, en representació del Grup Parlamentari Ciudadanos, l'il·lustre diputat Jesús Salmerón. (Veus)

Els recorde senyories que estan en el torn de rèplica a la consellera.

El senyor Salmerón Berga:

Yo, de verdad, señora *consellera* le pido que no se ponga nerviosa, que el tono de su voz no delate la fragilidad de sus argumentos o la inexistencia de estos. Que no se ponga usted nerviosa, que se nota mucho que no tiene argumentos.

Y le recuerdo que el cargo de *consellera* le obliga a aguantar la fiscalización de los diputados de esta cámara, (aplaudiments) se llama democracia parlamentaria. (Aplaudiments i veus)

Está muy bien, está muy bien, *consellera*, está muy bien que usted se proponga acabar con la corrupción que proviene del señor Blasco y del caso Cooperación, ahí tiene al Grupo Parlamentario Ciudadanos, estoy seguro que a muchas más personas de este hemicycle. Pero teniendo en cuenta que esto ocurrió hace dos legislaturas céntrase usted un poquito más en intentar que no vuelva a ocurrir.

Porque igual en una legislatura esto ocurre con otras personas y otra coartada y en vez de ser una ONG en Haití pues es una fundación o un grupo mediático. (Aplaudiments)

Y ya le preguntó también, *consellera*, cómo lleva usted la reclamación de los 20.000 euros de la fundación CEPS, esos 15.000 que han generado 5.000 euros de intereses.

Sí, señorías, esa sucursal del régimen chavista, del que ustedes no hablan, a la que el gobierno del Partido Popular le dio 15.000 euros y que en ese momento presidía el señor Martínez Dalmau, que podía haberse esperado y habernos contestado. ¿Qué hizo con esos 15.000 euros? Porque no nos ha quedado claro.

Luego, le he hecho una pregunta y usted me ha contestado que (*inintel·ligible*) ... el 1 %. Bueno, pues hable con sus compañeros que llevan la web de su partido, porque no aparece. No sé si es que no sabemos buscar bien, pero nadie lo encuentra. Con lo cual, no nos lo creemos.

Luego, cambiando de tema, le he preguntado también qué mecanismos concretos de control piensa implementar usted en materia de transparencia y cooperación internacional. Ni tan siquiera me ha mencionado en su momento, cuando hablábamos de la ley de conflictos de intereses, no ha mencionado nada nuevo.

Lo que usted me ha dicho ha salido en prensa publicado. Es que no me ha dicho nada. La ley de conflicto de intereses, en el artículo 2, en el ámbito subjetivo de aplicación, fíjese usted lo que pone: la persona titular de la Presidencia de la Generalitat, el señor Puig. Parece ser que no le afectó cuando lo de la quita. Ahí no pasa nada.

Hablaba usted de que si una casillita aquí, que si una casillita allá, que si había que motivar mediante un informe el conflicto de intereses. Ah, ¿que el señor Puig se equivocó en una casillita, y por eso no nos enteramos nadie de lo de la quita? Claro, no nos enteramos nadie.

Luego, hablábamos antes también de la sociedad de control de conflictos de intereses, que ha hablado, con menos presupuesto, como bien le he dicho antes que la deuda que tiene usted con hacienda. Tan solo tiene presupuestado el gasto en personal, ni un solo bien presupuestado, ni una sola inversión.

Oiga, parece más un chiringuito donde enchufar a gente que una oficina verdadera de control. Y mientras tanto, tienen ustedes, además, el Consejo Valenciano de Transparencia sin medios, colapsado y sin recursos, sin independencia, además, de su conselleria. Un *made in* Botànic en toda regla.

Y que además tarda más de un año en emitir los informes. Y no lo digo, lo dice la propia memoria del Consejo Valenciano de Transparencia.

Luego, ha hablado usted aquí muy ligeramente, y no habla ya de la ley de gobierno abierto, esa que anunciaron a bombo y platillo. No se sabe ni cuándo se va a poner en marcha, ni está ni se le espera. Quizá todo esto explique que no se viera nada raro en lo del señor Puig.

Luego, ya contestando a una ilustre diputada del Partido Socialista que hacía galones de la inversión en cooperación, de los 4,7, de los más de 4 millones, no se ha destinado nada. No se ha hecho ninguna transferencia.

Ni para (*inintel·ligible*) ... de cooperación ni se ha dado ninguna subvención a ONG por acción humanitaria. Cero. A fecha 31 de agosto. Y no lo digo yo, lo dice el propio portal de su conselleria.

Explíquenos también, *consellera*, qué es eso de los presupuestos participativos para usted, que esto le gusta a usted mucho. ¿Es seguir dando subvenciones a entidades rupturistas entre los valencianos?

Sí (*inintel·ligible*) ... País Valenciano, estos que a ustedes les gustan tanto y donde enchufan a la gente que no pueden colocar en el Botànic. No nos parece, la verdad, muy transparente que ustedes sigan subvencionando a estas entidades, mientras hay gente que estudia en barracones.

Yo estudié en un barracón en mi instituto y sigue la gente estudiando en el mismo barracón que yo estudié. Y de esto hace más de diez años (*aplaudiments*). Oiga, háganselo mirar.

Y ya que hablamos también de participación, me gustaría saber cuál es su opinión sobre la reforma de la ley electoral. Mi grupo parlamentario propusimos una reforma para que el voto de todos los valencianos valiera lo mismo.

Circunscripción única, bajada de la barrera electoral, listas bloqueadas en esos partidos (*inintel·ligible*) ... porque oiga: ¿qué elemento de participación más elemental en la democracia que el voto, que todos los votos valgan lo mismo?

Me gustaría saber su criterio, ahora que ya a usted le han colocado en su poltrona, ya no le conviene hablar de lo mismo, ya no es injusta la ley electoral para ustedes. Le pido un poquito de coherencia, señora *consellera*.

Coherencia que les falta a ustedes de forma inversamente proporcional a la hipocresía que les sobra cuando sí, justamente, critican Gürtel, Taula y caso Cooperación, pero en cambio callan cuando se trata de Crespo Gomar y la financiación irregular de algunos partidos que comparten Consell con ustedes (*aplaudiments*).

Claro, quien paga manda. Me queda muy claro. Y ahora que usted es *consellera* y diputada, ya no tiene nada que decir.

Y ya que hablamos de cooperación y de crisis humanitaria, oiga, me gustaría que usted aquí hablara de Venezuela y de Cuba, dos países que son líderes en apoyar a las personas (*aplaudiments*), líderes en derechos humanos. Me queda muy claro.

Váyase usted a Cuba, no sé si de viaje o de visita institucional. Eso sí, luego póngalo en el portal de transparencia y verá lo que hay en Cuba. O lo que hay en Venezuela. Y luego viene y habla.

Dice usted que ya se ha condenado en muchísimas ocasiones el terrorismo. Oiga, todos los días, todos los días. Hay que condenar el terrorismo todos los días, en esta tribuna, en su escaño y en el Consell. Y a usted no le gusta.

Yo también estoy a favor de condenar víctimas del franquismo, por supuestísimo, y se lo he dicho desde aquí, pero también apoyar a las víctimas de ETA. Hable usted con sus compañeros de gobierno para que intercedan en Navarra y quitarle el gobierno a esta señora que está apoyada por Bildu. Hable usted con ellos. (*Applaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Vaja finalitzant la seua intervenció.

El señor Salmerón Berga:

Sí, voy acabando.

Porque lo que sí que me ha quedado claro, señora *consellera*, es que el Botánico ya fue un lastre para los valencianos la legislatura pasada y esta va camino de ser lo mismo.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria.

El señor Salmerón Berga:

Y espero que su gestión sea un poquito más diligente, como le he dicho antes, de lo que fue en la Diputación de Valencia.

Muchas gracias. (*Applaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies per la seua intervenció.

És el torn de rèplica del Grup Parlamentari Popular, en la seua representació, l'il·lustre diputat el senyor Pastor.

El señor Pastor Llorens:

Gracias, presidenta.

Ha hablado usted mucho de memoria, pero yo se la voy a refrescar, porque hace escasamente unos minutos, señora *consellera*, yo le he formulado tres preguntas. Usted no me ha contestado ninguna de ellas, y lo que es peor, en una de ellas ha respondido con una media verdad, que eso en sede parlamentaria es peor a veces que mentir, porque lo ha hecho usted intencionadamente.

Le voy a recordar las tres preguntas, porque creo que no me ha entendido, me ha oído en mi primera intervención. La primera ha sido muy clara, pero le voy a ayudar un poco más dándole pistas.

Señora *consellera* de transparencia del gobierno valenciano, ¿está usted imputada en el seno de la operación Taula (*aplaudiments*)? Le doy más pistas, le doy más pistas.

¿Es cierto que la sección cuarta de la audiencia provincial, fíjese si le estoy dando pistas, la ha acusado a usted, la ha expulsado usted de la acusación del caso Taula, por considerar que usted está investigada/imputada? ¿Le suena?

Creo que le he puesto bastantes facilidades para que usted no se tenga que esforzar demasiado, en su última intervención, en salir aquí y decir claramente, para que conste en el *Diario de Sesiones*, si usted está imputada o no lo está. No salga con que me dio una lista, me dio un listado.

¿Usted judicialmente está imputada o no lo está, señora *consellera* de transparencia? Porque le he dicho que es interesante saber si este gobierno tiene un *conseller* que abandera la transparencia y resulta que está imputado en un caso de corrupción, en Taula.

Segunda pregunta que le he hecho: ¿sabe algo más usted desde el mes de julio de lo publicado en la prensa sobre su presidente, el señor Puig, en un caso que le afecta a él, no a mí, a él personalmente, en el que tiene intereses personales?

¿Sabe algo más usted? Porque le he dicho que, si contestaba que no, le diría que era una incompetente, y que si decía que sí le pediría que por favor subiese usted a explicar en el hemicycle (*aplaudiments*), en sede parlamentaria, que es lo que sabe de más.

Tercera pregunta, que eran muy fáciles todas, tercera pregunta: en materia de participación, ¿va a consultar tal y como usted promete, en materia de participación con la ciudadanía las cuestiones importantes que afectan al presupuesto?

Es decir, ¿va usted a negociar y a consensuar en materia de participación el recorte que asciende a 450 millones de euros y que le pide el gobierno de Sánchez al gobierno del que usted forma parte? ¿Sí o no? Dígalo, es muy sencillo (*aplaudiments*), no le pido ni cuándo ni a qué hora.

Tienen prisa, porque creo que antes del 9 d'Octubre lo tienen que tener encima la mesa resuelto. Pero le digo si lo va hacer. ¿Sí o no? Tres preguntas, ninguna respuesta, una media verdad, que es más peligroso en política que mentir, ojo.

Podríamos estar hasta mañana, créame, evidenciando su falta de rigor, evidenciando al final, porque es directamente proporcional, su falta de rigor a su insolvencia política y a su falta de credibilidad al frente de la conselleria de transparencia (*aplaudiments*), es directamente proporcional.

Podríamos estar hasta mañana, sí. Podría preguntarle si hay expediente sancionador, señora *consellera* de transparencia, al presidente Puig por no ajustarse a la realidad patrimonial, la suya, no la mía, en la declaración de bienes presentada en esta cámara. (*Applaudiments*)

Podríamos estar así hasta mañana y nunca serían ejemplos ni de transparencia ni de buen gobierno, de ese buen gobierno que nadie se queda a escucharla a usted.

Manda narices lo que les interesa la transparencia a este gobierno, manda narices (*aplaudiments*). Usted solita ante el peligro. Solvéntese lo que no queremos saber nada en absoluto. Ni siquiera su socio, el señor Dalmau, viene aquí a acompañarla y a escucharla y a darle algo de ánimos (*aplaudiments*).

Menuda vergüenza, un gobierno que se vanagloria, que abandera siempre la transparencia, pero que a la hora de la verdad huyen por las escaleras y la dejan a usted, como le digo, sola ante el peligro.

Y yo quiero preguntarle, quiero decirle, me queda escasísimo tiempo, quiero decirle una cosa: todos los *consellers*, todos los oradores se han acordado de la Vega Baja de Ontinyent, usted también. Ayer iniciamos el Pleno con un minuto de silencio por las víctimas. Esta mañana iniciábamos el Pleno con una PNL aprobada por todos los grupos políticos.

Y yo le quiero decir a usted –fíjese, es difícil, porque lo tengo que transmitir en muy escaso espacio de tiempo– si usted cree que, cuando usted sale hoy aquí y anuncia que va a construir no sé cuántos museos, con todo el respeto para lo que significa eso y con todo contenido en memoria democrática..., con todo el respeto que significa eso, cuando usted sale aquí y anuncia que va a construir museos, que va a levantar no sé

qué, que va a hacer no sé cuántos, que va a gastar no sé cuántos millones de euros, si cree que la gente a la que todos los políticos han hecho referencia durante estos días hoy aquí, porque han sido víctimas de una desgracia, gente que no tiene colchones, que no tiene frigoríficos, que muchos de ellos todavía no han podido volver hoy a casa...

Hay 85 familias que todavía viven, duermen, tienen su casa en un albergue. Yo le quiero preguntar: ¿no sería más coherente, porque a veces parece que en política perdemos el rumbo, el horizonte, las prioridades, no cree que sería más conveniente, razonable y oportuno, sabiendo que hay un fondo de contingencia (*aplaudiments*) que solo tiene dos millones de euros, que usted aportase mañana en el Consell soluciones importantes en esa línea?

Bajase a la Vega Baja, que imagino que no ha estado, no pasa nada, puede bajar, e intentase ayudar a esas personas, intentase ayudar a esas familias. ¿Cree que sería razonable, conveniente, oportuno...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria.

El senyor Pastor Llorens:

... y mejor, y habría otras cosas que podrían esperar y no pasaría, gracias presidenta, absolutamente nada? ¿No cree que eso sería así y haríamos un buen favor a todo el mundo?

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria, s'ha excedit en un minut el torn de paraula. Gràcies.

El senyor Pastor Llorens:

Muchísimas gracias, presidenta. Acabo ya y le dejo la propuesta en el aire. (*Applaudiments*)

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Vaig a intentar contestar a totes les preguntes.

Diputado García, que después de haberme dicho *consellera*, ya puedo decir diputado García. Mire, no estamos planteando aquí que no haya diferencias y que no se pueda discrepar. Yo creo que ustedes plantean las discrepancias, yo creo que se hace en un tono respetuoso. No coincidiremos, pero yo creo que no hay que perder nunca las formas, las formas del respeto de lo que es el parlamento.

La cámara representa al pueblo valenciano y tenemos el derecho y la obligación de que aquí se guarde el respeto. Yo creo que estuvo fuera de lo prudente y de lo respetuoso utilizar la paz del corral, porque esto no es un corral.

A nosotros nos han elegido los valencianos y las valencianas, a usted también, y yo creo que por respeto a la ciudadanía precisamente no debemos utilizar esa expresión.

Creo que tampoco es acertada la palabra «desmemoria histórica», porque creo que la memoria histórica intenta reparar una serie de acontecimientos que tienen muchísimas víctimas y que les debemos un mínimo de respeto.

Además, habiendo oído sus orígenes políticos y familiares, que yo comprendo que en un momento determinado uno pueda cambiar su opción política por desilusiones. Pero eso no quiere decir que cambie la historia de lo que pasó (*aplaudiments*).

Señor Salmerón, claro que acepto las discrepancias. Yo lo único que digo es que se hagan en un tono de cordialidad y de respeto, que creo que usted lo hace. Yo lo único que le he dicho es que si podía no ir tan rápido, porque es que no me daba tiempo a apuntar. Simplemente, era lo único.

En el tema en el tema del CES, yo creo que tienen toda la información, se la hemos remitido, eso entra dentro de todos los expedientes que se han estado revisando en la *conselleria*, precisamente de la etapa del Partido Popular, y cuando hay cantidades que no se han justificado, pues se reclaman y, como puede ver, se reclaman cualquiera que sea la entidad o asociación que la que la hubiera solicitado.

La ley de gobierno abierto, yo lo he explicado, lo he explicado en mi intervención. Es verdad que es una ley que está muy adelantada. Tiene dos partes, una que es la de participación y la de transparencia. Lo he explicado, que la de transparencia está más avanzada, está prácticamente acabada.

La de participación, nos falta un poco más de trabajo, para detectar precisamente los mecanismos que nos sean mecanismos útiles. No queremos aprobar una ley, pues bueno, tipo la que aprobó el Partido Popular en el último pleno de su legislatura, sin presupuesto y que no cumple con las necesidades.

Mire, las subvenciones... Yo, cuando dice: «Organizaciones rupturistas», pues mire, yo es que no entiendo muy bien a que refiere. Nosotros damos subvenciones... damos subvenciones... damos subvenciones a las organizaciones que se presentan, cumplen unos requisitos, eso se valora, tienen un orden de subvención y se cumple.

Lo que no es de recibo es lo de una compañera suya, que es que no se den subvenciones a determinadas asociaciones. O sea, yo no sé si es que nos pide que prevariquemos. Porque, claro, si hay un orden de subvención, si valora, si está adjudicado, pues lo que no vamos a hacer es después no dar las subvenciones. Eso, señor Salmerón, con todo respeto, pues no lo podemos hacer.

Y modificación de la ley electoral. Mire, ya que usted ha hecho referencia a mi partido, aunque yo aquí estoy como *consellera*, como miembro del Consell, le voy a decir: Esquerra

Unida ha estado siempre de acuerdo con la..., que se modifique la barrera electoral. Porque Esquerra Unida siempre ha tenido representación en esta cámara, a excepción de la pasada, siempre. Y siempre, desde el principio, nosotros hemos estado de acuerdo, porque hemos pensado que toda la ciudadanía tiene que tener representación.

Fueron ustedes precisamente los que en la pasada legislatura no estuvieron de acuerdo. Y parece mentira que un partido que debe... que debe... Perdona, señor Salmerón, que yo le he escuchado, yo le he escuchado. Señor Salmerón, parece mentira...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor diputat, per favor.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

...que un partido que precisamente existe por haber existido la barrera del 3 % en Cataluña luego se haya negado a la rebaja en este parlamento. (*Applaudiments*)

Y, señor Pastor, le voy a contestar a todo y me va a sobrar en 23 segundos.

Se lo puedo decir más alto, pero... más claro: yo no estoy imputada. Y ya además no es que se lo haya dicho, es que yo le he dado las pruebas. Le he dado el listado de imputados donde están sus amigos, sus compañeros, sus líderes, sus portavoces. (*Applaudiments*)

El expediente sancionador del presidente. Usted tiene toda la documentación y se la hemos dado.

Y en materia de participación vamos a crear los mecanismos.

Pero yo, si me lo permite la señora presidenta..., la síndica de su partido, ¿sabe?, que se ha pasado insultando todos estos días a mí, al cogote y hablando de quienes eran... (*Remors*)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

Bueno, lo dejamos aquí. Tiendo la mano...

La senyora vicepresidenta primera:

(*Inoible*) ... el reglament...

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

...a todos los grupos...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria... senyora consellera, un moment per favor. *(Veus)*

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

¡Ya le he contestado!

La senyora vicepresidenta primera:Senyories, per favor...

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

¡Le he contestado!

La senyora vicepresidenta primera:

...no s'ha d'interrompre a l'orador quan està en l'ús de la paraula.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

Mire, señor Pastor...

La senyora vicepresidenta primera:Senyora consellera, un moment.

No s'ha d'interrompre a l'orador quan està en l'ús de la paraula. Se lligen vostés l'article 69.3 del reglament per a saber com funciona esta cambra.

Deixen a l'oradora que finalitze la seua intervenció, que està en l'ús de la paraula. Aixina que mantinguen silenci i calma, per favor.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

Mire, señor Pastor, si usted, en lugar de estar todo el rato hablando y vociferando, escuchara, se daría cuenta que ya le he contestado las tres preguntas y alguna, varias veces, no solamente hoy en el pleno, sino en comisiones informativas.

Por último tender la mano también a los grupos de la oposición, y evidentemente a los grupos del gobierno, para ir construyendo para hacer una pluralidad democrática...

La senyora vicepresidenta primera:

Silenci, senyories.

Senyoria, vaja finalitzant.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

...donde se nos deje hablar, participar, hacer política... Y nuestra mano es tendida y cualquier pregunta, sugerencia o propuesta, a su disposición.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies... gràcies, senyoria.

Se suspén la sessió i reprendrem a les quatre i mitja, 16:30. *(La senyora vicepresidenta primera colpeja amb la maceta)*

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 56 minuts)
(Es reprén la sessió a les 16 hores i 37 minuts)

El senyor president:

Senyories, reprenem el nostre treball en esta ja última compareixença del ple.

Senyories, es reprén la sessió. *(El senyor president colpeja amb la maceta)*

Compareixença del conseller d'Educació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, per a informar sobre la política general que durà a terme la conselleria durant la X Legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 1.914)

Punt sisé de l'ordre del dia: compareixença del conseller d'Educació, Cultura i Esport, al que donem la benvinguda, per a informar sobre la política general que durà a terme la conselleria durant la dècima legislatura. Ja saben vostés el procediment.

Per tant, sense més dilació, donem la paraula a l'honorable conseller, Vicent Marzá, perquè informe sobre el treball que durà a terme la conselleria.